

ISKRICE

● ŠKOLSKO ZRCALO

● SVIJET OKO NAS

● ZABAVI SE, IZRADI, RIJEŠI, NAUČI

● LITERARNI KUTAK

● IZ ŠKOLSKE KNJIŽNICE

● SPORT

LIST UČENIKA OŠ GORNJA VEŽICA, RIJEKA ●
GODINA XLIV. ● BROJ 44 ● SVIBANJ 2024.

ISKRICE, učenički list OŠ Gornja Vežica, godina XLIV., broj 44, svibanj 2024.

Izlazi jednom godišnje

Adresa uredništva
OŠ Gornja Vežica
Gornja Vežica 31, 51000 Rijeka
tel./fax: 051/411-516 e-mail: os-rijeka-021@skole.t-com.hr

Nakladnik: OŠ Gornja Vežica
Za nakladnika: ravnateljica Bojana Matešić, prof.
Urednica: Tamara Broznić Škalamera, prof.

Fotografije: u listu su korištene fotografije iz školske fotodokumentacije i obiteljskih albuma

Uredništvo: Svjetlana Šalić, prof., Lara Bevanda, Lucija Dapčić, Viktorija Domazet, Nicol Lopac, Paula Smojver, Jana Stančić, Lucija Šuperina, Fran Tomić 6.a

Tisak: Tiskara Sušak, M. Barača 54, 51000 Rijeka
Naklada: 400 kom

Teme:

Erasmus +
Nagrađeni učitelji/stručni suradnici
Razgovor s povodom
Prezentacija o prezentacijama
Z okoliš
Svjetski dan voda
Izložba kućnih ljubimaca
Napokon snijeg
Izlet u Pulu
Farma magaraca
Zbogom mršavicama
Videoigre
Matematički kutak
Humanitarno, kreativno, molitveno...
Izrada sapuna
Atletska ekipa
Crtice iz PSP odjela
Preporuke za čitanje
O glazbenim trendovima
Truju li nas
Naši uspjesi
Strip

Iskrice ponovno iskre!

Dragi čitatelji,

š ponosom najavljujemo ponovno pokretanje našega školskog lista Iskrice u tiskanom obliku. Posljednji su put tiskane školske godine 2018./2019.

Iskrice imaju bogatu prošlost ispunjenu pričama o postignućima naših učenika i učitelja. U njima smo uvijek sa zadovoljstvom isticali raznolikost naše školske zajednice.

Raduje nas što se vraćamo izvornom obliku Iskrice koje su takve, tiskane pridonijele pozitivnoj slici škole i oblikovanju kulturnoga ozračja naše ustanove. U njihovim smo raznovrsnim rubrikama informirali, educirali, inspirirali.

Ponovno pokretanje lista opet otvara vrata izražavanju kreativnosti, darovitosti i interesa naših učenika. Neka se iskra stvaralaštva nikad ne ugaši.

Dragi učenici i učitelji, pridružite se stvaranju novoga poglavlja našega lista. Vaše ideje i priče ključne su za uspjeh Iskrice.

Budimo zajedno svjedoci tiskanom povratku naših školskih novina i krenimo ususret 50. obljetnici njihova izlaženja.

Ravnateljica Bojana Matešić

ERASMUS + U NAŠOJ ŠKOLI

Ove školske godine u našoj školi provodi se projekt „**Oснаžimo kreativnost i mentalno zdravlje**“ koji je financiran u okviru **ERASMUS + programa** - KA1 u području odgoja i obrazovanja. U svrhu realizacije ciljeva projekta od 15.10.2023. do 21.10.2023. **školska psihologinja Tanja Tuhtan Maras** i **školska pedagoginja Barbara Klarić** sudjelovale su na tečaju „Mindfulness and Meditation: well-being at school and life“ koji se održavao u Reykjaviku, Island.

Sudionicima tečaja kolegice su prezentirale specifičnosti naše zemlje, grada i škole. Tijekom tečaja upoznale su se s primjenom meditativnih aktivnosti i aktivnosti mindfulnessa u svrhu zaštite mentalnog zdravlja i jačanja psihološke otpornosti učenika, roditelja i učitelja.

U sklopu provođenja ERASMUS+ projekta učiteljica engleskog i njemačkog jezika, **profesorica Gracijela Orobabić** i **učiteljica matematike, profesorica Alena Dika**, sudjelovale su na stručnoj edukaciji „**The 4Cs: Creativity, Critical Thinking Communication and Collaboration**“ o temeljnim životnim vještinama - kreativnosti, kritičkom mišljenju, komunikaciji i suradnji te kako se one mogu naučiti, poučavati i implementirati u bilo kojoj učionici. Edukacija za učitelje iz šest Europskih zemalja je održana od 4. do 9. ožujka 2024. u Dublinu, glavnom gradu Republike Irske.

Ostvareni kontakti sa sudionicima iz drugih zemalja omogućit će razvijanje budućih zajedničkih aktivnosti.

NAGRADA “AMBASADORI ODGOJA I OBRAZOVANJA”

Grad Rijeka uveo je Nagradu Grada Rijeke „Ambasadori odgoja i obrazovanja“ koja se dodjeljuje za doprinos odgoju i obrazovanju u predškolskim i osnovnoškolskim ustanovama na području grada Rijeke. Nagrada se dodjeljuje odgojitelju, učitelju, stručnom suradniku i ravnatelju za individualni doprinos odgoju i obrazovanju na području Rijeke, ali i šire čime se žele istaknuti i nagraditi odgojitelji, učitelji, stručni suradnici i ravnatelji koji svakodnevno predano rade s djecom i učenicima na razvijanju kompetencija nužnih za sretan i uspješan život u odrasloj dobi.

Nagrada je priznanje onim odgojno-obrazovnim radnicima koji osiguravaju kvalitetu i inovaciju u odgoju i obrazovanju i koji se trude biti u toku sa svim izazovima koje dinamično društvo stavlja pred djecu.

Ove je godine nagrađena naša psihologinja Tanja Tuhtan-Maras.

NAGRADA MINISTARSTVA ZNANOSTI I OBRAZOVANJA

Na Svjetski dan učitelja 5. listopada 2023. učiteljici engleskog i njemačkog jezika, profesorici Gracijeli Orobabić, dodijeljena je nagrada Ministarstva znanosti i obrazovanja kao jednoj od najboljih odgojno-obrazovnih djelatnica u Republici Hrvatskoj.

Naša učiteljica Gracijela primila je i Zahvalnicu na doprinosu razvoju kvalitete odgojno-obrazovnog sustava Republike Hrvatske uz iznimno zalaganje i profesionalizam s ciljem omogućavanja kvalitetnog obrazovanja učenicima u školskoj godini 2022./2023.

Razgovor s povodom

PSIHOLOGINJA I UČITELJICA ENGLESKOGA I NJEMAČKOG JEZIKA

- **Profesorice Tuhtan-Maras**, dobitnica ste nagrade Grada Rijeke „Ambasadori odgoja i obrazovanja“. Što to znači?

Godišnja nagrada Grada Rijeke „Ambasadori odgoja i obrazovanja“ dodjeljuje se odgojno-obrazovnim radnicima iz riječkih predškolskih i osnovnoškolskih ustanova.

Nagrada se dodjeljuje od 2020. godine za individualni doprinos unaprjeđenju sustava odgoja i obrazovanja s ciljem isticanja uloge proaktivnih, inovativnih i predanih odgojno-obrazovnih radnica i radnika u procesu prepoznavanja i razvoja potencijala sve djece, u izgradnji održive i demokratske škole, a time i uspješne i sretne zajednice.

- *Kako ste se osjećali kad ste čuli da ste jedna od dobitnica?*

Bila sam izuzetno ponosna i počašćena što je moj dugogodišnji rad kao psihologinje u osnovnoj školi prepoznat u široj zajednici, Gradu Rijeci. Ova nagrada osim što me iznimno veseli predstavlja i obvezu da se i dalje nastavim truditi i ulagati u najveći resurs našeg društva, a to su djeca.

- *Što Vas motivira u radu?*

Odgovor je poprilično jednostavan - volim posao koji radim. Posebno mi je drago kad vama djeci, vašim roditeljima ili učiteljima svojim znanjem i vještinama mogu pomoći da riješe neki problem. Veseli me kad mi se jave bivši učenici, često već i sami roditelji, koji se zahvale zbog pomoći ili podrške koje sam im pružila u trenucima kad im je trebala. Ako sam na bilo koji način nekome pomogla da njegov svijet izgleda ljepše, da se u njemu bolje osjeća, onda mislim da sam ispunila svoju zadaću.

- *Kako su se na Vas odrazile promjene koje su se događale u školi i društvu posljednjih godina? Mislimo na školsku reformu, koronu...*

U svom dosadašnjem radu bila sam sudionikom mnogih promjena kako u društvu tako i u obrazovnom sustavu. Svaka promjena od osobe zahtijeva određene prilagodbe bilo kroz sticanje novih znanja, razvoj novih vještina i sl. Posebno je bilo izazovno vrijeme nastave na daljinu koje je imalo snažan utjecaj na sve u obrazovnom sustavu pa tako i na mene. Sve svoje aktivnosti i ja sam trebala preseliti u „virtualni prostor“, naučiti nove digitalne alate, gotovo stalno biti dostupna za pomoć i podršku što je znalo biti veoma zahtjevno. Nažalost, posljedice vremena korone se i danas osjećaju u većem stupnju teškoća mentalnog zdravlja kod djece i mladih što povećava potrebu za pomoći psihologa u njihovom prevladavanju.

- *Što biste poručili učenicima i mladima?*

Učenicima i mladima poručila bih da budu svjesni svoje uloge u društvu budućnosti. Usmjerite se na svoje jake strane, razvijajte svoje sposobnosti, vještine i talente, budite tolerantni prema različitostima. Brinite o svom mentalnom zdravlju. Bavite se aktivnostima koje volite, družite se uživo, budite svjesni iskrivljene stvarnosti koje vam pružaju društvene mreže. Veselite se životu!

- **Profesorice Orobabić**, Dobitnica ste nagrade Ministarstva znanosti i obrazovanja kao jedna od najboljih odgojno-obrazovnih djelatnica u Republici Hrvatskoj. Što to znači?

Biti jedna od najboljih odgojno-obrazovnih djelatnica u RH znači da ispunjavate vrlo visoke kriterije za dodjelu takozvane „Ministrove nagrade“ te da koristite mnoštvo raznolikih inovativnih metoda poučavanja i aktivnosti koje doprinose napredovanju u struci. Sve navedeno boduje se prema Pravilniku o nagrađivanju.

- *Kako ste se osjećali kad ste čuli da ste jedna od dobitnica?*

Kada sam saznala da sam jedna od dobitnica nagrade bila sam zaista ponosna i sretna, jer nagradu smatram velikim uspjehom ne samo osobnim nego i za našu školu. Moram naglasiti da je podrška Ravnateljice, moja izvrsna suradnja s ostalim učiteljima i odličan rad mojih učenika doprinio ovom izvrsnom rezultatu.

- *Što Vas motivira u radu?*

U radu me motiviraju prvenstveno moji učenici, a zatim vlastiti interes za permanentnim usavršavanjem i pronalaženjem novih i zanimljivih metoda poučavanja. Stalno se trudim da učenicima nastava bude zanimljiva i motivirajuća pa u skladu s tim pronalazim i koristim raznovrsne inovativne metode poučavanja.

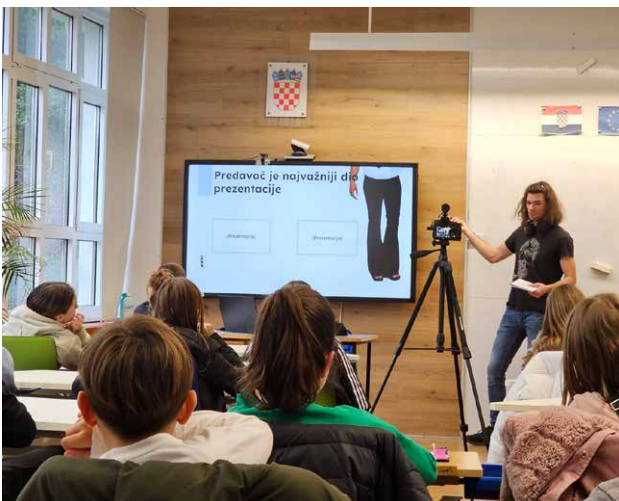
- *Kako su se na Vas odrazile promjene koje su se događale u školi i društvu posljednjih godina? Mislimo na školsku reformu, koronu...*

Kao dugogodišnja i iskusna učiteljica, školsku kurikularnu reformu sam shvatila kao potrebu za stalnim poboljšanjem sustava obrazovanja koja nije gotova i na kojoj još treba raditi, a uloga učitelja je u njoj jako bitna. Vidjeli smo za vrijeme korone, osobito lockdowna, koliko je uloga učitelja važna ne samo za usvajanje znanja već i za očuvanju mentalnog zdravlja učenika, jer smo im zaista bili konstantno na raspolaganju kao potpora, poticaj i pomoć te nismo gledali na radno vrijeme. Vidjeli smo da smo u stanju jako brzo prilagoditi načine i metode poučavanja, obogatili svoje poučavanje mnogim novim digitalnim alatima od kojih mnoge i danas koristimo u nastavi. Naši učenici su se također svim tim velikim promjenama prilagodili jako brzo i vrlo uspješno, što samo dokazuje da će se i kroz život u teškim situacijama dobro snaći. Važno je da kvalitetno surađuju i komuniciraju sa svojim suučenicima učiteljima i roditeljima.

- *Što biste poručili učenicima i mladima?*

Svojim učenicima bih poručila da nikada ne posustaju u svojim nastojanjima da nauče više i obogate svoje raznolike vještine, no važno je naći vremena za osobe i aktivnosti koje ih čine sretnima. Dragi učenici, roditelji i djelatnici škole, zahvaljujem vam svima na divnoj suradnji koja je doprinijela dodijeli ove državne nagrade

„PREZENTACIJA O PREZENTACIJAMA“ - BIVŠI UČENIK U ULOZI PREDAVAČA

Marko Drozdek, bivši je učenik Osnovne škole Gornja Vežica, a sada student 1. godine Fakulteta za elektrotehniku i računarstvo Sveučilišta u Zagrebu. Održao je predavanje pod nazivom „Prezentacija o prezentacijama“ učenicima 5 i 6. razreda. Marko nam je ostao u sjećanju kao izvrstan učenik i sportaš, dobitnik brojnih nagrada i priznanja, učenik generacije.

U nadasve zanimljivom, interaktivnom i poučnom predavanju poučio je učenike kako izraditi kvalitetnu prezentaciju koja će zainteresirati slušače i održati njihovu pažnju te na najefikasniji način prenijeti poruku.

Zahvaljujemo Marku na trudu i spremnosti da mlađim generacijama prenosi svoja iskustva i znanja. Veselimo se budućoj suradnji!

Kako influenceri utječu na okoliš

Z OKOLIŠ

Nedorasle i suviše šale mogu ostaviti potpuno pogrešan trag i loše utjecati na stavove pratitelja o čistoći okoliša.

Svi znamo što su društvene mreže i kako ih koristimo. Medije, koji su izvor svih informacija, potrebno je promišljeno i oprezno koristiti. Treba uzeti u obzir da apsolutno svaka osoba koja ima pristup internetu može objaviti bilo kakvu informaciju, ili dezinformaciju, koju stotine i stotine milijuna ljudi mogu pročitati. S vremenom mnogi su pojedinci, ponajprije osobe željne slave, počeli iskorištavati globalnu mrežu kao mamac za one koji vjeruju lažnim i neprovjerenim objavama i izjavama o bilo kojoj temi. Teme na internetu raznovrsne su i bezbrojne, no jedna se među njima danas često susreće, a to je zaštita okoliša i odnos ljudi prema prirodi. Odnedavno su pratitelji ovoga sadržaja pokrenuli nove „trendove“.

Kako, dakle, influenceri utječu na brigu o okolišu i na zaštitu prirode?

Na društvenim mrežama možemo zamijetiti objave popularnih osoba koje komentiranjem na ovu temu često izazivaju kritike i osudu. Nedorasle i suviše šale mogu ostaviti potpuno pogrešan trag i loše utjecati na stavove pratitelja o čistoći okoliša. Influenceri koji se bave komentiranjem i argumentiranjem predloženih tema pred svojom publikom, koju u većini slučajeva čine tinejdžeri i mladež, izbjegavaju ovakve teme. S druge strane postoje hrabri korisnici koji rado iskazuju svoje mišljenje o zagađenju, bez straha od kritika i komentara. Nažalost većina *youtubera* i *tiktokera* dezinformira javnost; prenose lažne informacije, namjerno, nenamjerno, ili iz neznanja. Influenceri su bogati i moćni upravo zbog mogućnosti skrivanja svojih misli i riječi iza videouradaka koji snažno utječu na pratitelje. Ljudi padaju u zabludu i ne zamjećujući kako im njihovi „najbolji *youtuberi*“ lažu ispred kamere ne priznavajući stvarnost i istinu.

A što je istina? Znamo da se tema o okolišu među influencerima nije pojavila preko noći i da ju je netko trebao pokrenuti i proširiti internetom. Tako se početkom 2022. g. pojavio trend koji su pokrenule osobe poznate kao Ana i Marko, dvoje *tiktokera* iz Zagreba, odnosno *Ljudi koji ne bacaju smeće*. Trend je u početku bio samo izvor šale i zabave uz ples. Lupkajući po prsima i koljenima Ana i Marko uzvikivali su rečenicu svoga mota: „Ljudi, ne bacajte smeće, ljudi zagađenje je sve veće!!!“ Ovim načinom i humorističnom pojavom okupili su pratitelje koji su ubrzo počeli ismijavati njihove videouratke te se više nije radilo o bezazlenoj igri već o ozbiljnom problemu koji je započeo bacanjem otpadaka voća i povrća, limenki i drugoga *smeća* po gradskim četvrtima. Snimanjem takvog načina odnosa prema okolišu i tumačenjem spomenute pjesmice i plesa na nov način, ljudi su se pridružili zagađivanju gradskih površina, zaštićenih prostora, šuma, rijeka... Odziv na ovaj tzv. trend nije bio beznačajan jer navedeni slučaj nije jedini primjer poziva na onečišćenje. U drugim državama poput SAD-a, Velike Britanije, Francuske ili Njemačke znaju se pronaći ovakve vrste internetskih podvala koje mame na slična djela. Uzrok navedenom trenutačno je nepoznat te se smatra da je ovo samo izraz puke šale i nepromišljenog ismijavanja ozbiljnih problema.

Navedeni postupci loše utječu na pratitelje i lakovjerne gledatelje. Tema očuvanja okoliša te sama briga o njemu od neprocjenjive su važnosti. Svjedok sam praćenja opisanog trenda i u svojoj sredini – poznajem sljedbenike i ljubitelje ovakvih sadržaja koji sudjeluju u onečišćenju i zagađenju prirode i vlastite okoline. Osviještenost se gubi u brzini i nemaru ljudi, ali još ima onih koji su spremni na promjenu i sposobni pridonijeti joj. Ne poduzmemo li što i ne potaknemo li na pozitivne promjene, svi ćemo jednog dana postati dio kakva trenda u zabludi potrage za zabavom.

Darmin Škrbo, 8.a

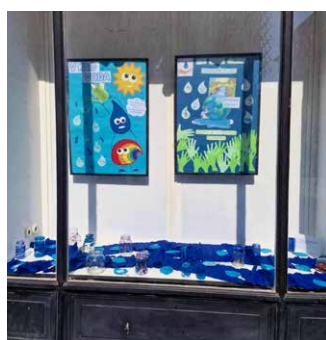

22. OŽUJKA – SVJETSKI DAN VODA

Učenci drugih i četvrtih razreda sudjelovali su u obilježavanju Svjetskog dana voda na riječkom Korzu koje je organiziralo Društvo naša djeca.

Drugašići su svojim radovima uredili izlog ispred Gradske vijećnice te izradili interaktivni plakat „V kao Voda...“.

Četvrtišice Lena, Tara i Ena stvarale su plakat „Voda“ na Korzu zajedno s ostalim osnovnoškolcima i srednjoškolcima našega grada.

Međunarodni dan životinja

IZLOŽBA KUĆNIH LJUBIMACA

Svjetski dan zaštite životinja, obilježava se svake godine 4. listopada. Prvi puta počeo se obilježavati 1931. godine tijekom konvencije ekologa u Firenci, a njegov je cilj bio upozoriti na položaj ugroženih životinja.

Svake godine, uz taj dan, organiziramo prikupljanje hrane, novčanih priloga i potrepština za Azil za napuštene životinje, Tako smo učinili i ove godine. Ali, sada već tradicionalno, održali - Izložbu kućnih ljubimaca. Odaziv je bio i više nego dobar... Naše je dvorište bilo prepuno dlakavaca koji su bili veseli i - jako pristojni. Nije bilo previše lajanja. A u ulaznom prostoru škole smjestili su se oni kojima smeta hladnoća - ribice, zamorci, mace, kornjače, hrčci, zečevi...

Bilo je toliko dobro da smo dogodine odlučili - ponoviti.

MEDNI DAN

Na dan zaštitnika pčela i pčelara Sv. Ambrozija, 7. prosinca, u osnovnim školama se već tradicionalno održao Školski medni dan s hrvatskih pčelinjaka. Naši su učenci prvih razreda dobili prigodnu vrećicu u kojoj se nalaze med zapakiran u Nacionalnu staklenku za med i edukativna slikovnica o pčelarstvu „Pčelica Jelica i medo Edo“.

Ovim programom želi se educirati učenike i njihove roditelje o važnosti meda kao sastavnog dijela prehrane, kao i pčelarstva za sveukupnu poljoprivrednu proizvodnju i biološku raznolikost, a ujedno se provodi i promocija meda lokalnih proizvođača proizvedenog na hrvatskim pčelinjacima

NAPOKON SNIJEG

Snijeg se napokon vratio u Rijeku! Dana 19.1.2024. u petak pao je snijeg. Nije ga bilo puno, ali nakon 10 godina bez snijega, i to je nešto. U mojoj školi zbog "lošeg vremena" otkazali su nastavu popodnevnoj smjeni i ostalima skratili na 5 sati ili manje. Ja sam napravio snjegovića na balkonu, do sad se već otopio. Baš šteta! No, kako to da je toliko pao i već sljedećeg dana skoro pa nestao? Je li to znak? Možda je majka priroda odlučila da se potruži i da nam pokaže kako se isplati da se trudimo manje zagađivati? Možda. Za mene je upalilo.

Viktor Veljanović, 5.a

MAŠKARE 2024.

Dječja karnevalska povorka je karnevalski događaj u kojem sudjeluju najmlađe generacije iz zemlje i inozemstva, kada rijeka mališana u raznobojnoj maškaranjoj povorci preplavi riječki korzo.

Bezbrojni likovi iz bajki i najljepša stvorenja iz mašte toga su dana glavna atrakcija riječkog karnevala zbog kojih dolaze brojni posjetitelji iz cijelog svijeta.

Maškarani klinci su garancija i obećanje da se karnevalska tradicija nikada neće zatrti na ovim prostorima nego da će vjekovima živjeti i prenositi duh maškaranja na sljedeće generacije, koje će znati cijeniti ostavštinu svojih predaka. Toj smo se veseloj povorci, kao i svake godine, i mi pridružili. I naravno - jako se dobro zabavili.

VELI VRH

U današnje vrijeme mobitela, televizije i tik-toka djeca se sve manje druže izvan nastave i vrlo rijetko provode svoje slobodno vrijeme na igralištima i u parkovima. Nekada su djeca, a znamo to iz priča naših roditelja, baka i djedova, puno više boravila na svježem zraku i u prirodi, istraživala te osmišljavala igre sa svojim vršnjacima.

Ponekad je to tema naših razgovora na satu razrednika, a iz jednog od njih iznjedrila je ideja da organiziramo jedno druženje i izvan škole, nakon nastave kako bismo se međusobno bolje

upoznali i zabavili. Devet učenika našeg razreda zajedno s našom razrednicom, Alenom Dika, uputili su se 13. 10. 2023. na šetnju prema Velom vrhu na Drenovi. Mjesto susreta bila je streljana na Drenovi, te smo od tuda krenuli

prema vrhu brda Veli vrh gdje se nalazi mala kapelica koju su izgradili talijanski vojnici 1941. godine. S kapelice se pruža lijepi pogled na Rijeku, otok Krk, Rječinu i grad Grobnik. Na početku puta naišli smo na bunkere iz Drugog svjetskog rata u koje se nije moglo ući iz sigurnosnih razloga. Nakon nekoliko minuta šetnje od bunkera naišli smo na sprave za tjelovježbe. Razgibali smo se i potom nastavili put do kapelice. Stigavši na vrh naš Luka Broznić, učenik 7.b razreda podigao je svoj dron i snimio impresivnu fotografiju našeg razreda na Velom vrhu iz ptičje perspektive te panoramu našeg grada. Mi smo se za to vrijeme odmarali i uživali u omiljenim grickalicama koje smo ponijeli sa sobom. Smijali smo se, razgovarali, a neki su igrali i igru Uno. Poneki znatizeljni učenici poskakivali su po okolnim stijenama, a budnim nas je okom, da izbjegnemo nezgode pratila naša razrednica i otac naše učenice Karle Šćulac koji nam se također pridružio u šetnji i na tome mu se zahvaljujemo. Kao šećer na kraju, a prije nego smo se odlučili za povratak na vrh brda stigla su tri psa pasmine hrt i njihove dvije vlasnice. Poigrali smo se i fotografirali s psima.

Oduševljeni pogledom na Kvarner i šetnjom u prirodi zaista smo se lijepo zabavili i ugodno družili. Nadamo se još pokojoj šetnji, a možda i izazovnijem planinarenju s našom razrednicom. Vrijeme nam je brzo prošlo i svi smo se složili da bi takvih izleta trebalo biti više.

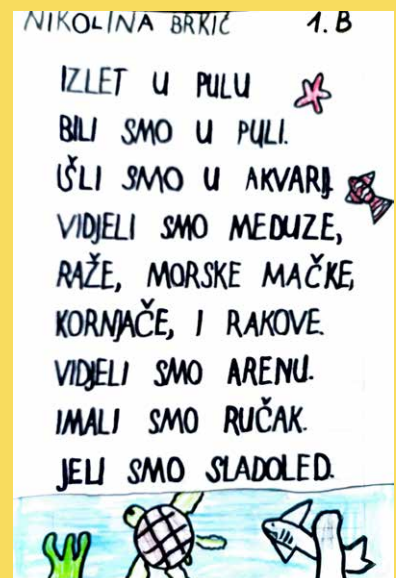
7.b razreda Martin Štiglić

IZLET U PULU

Krenuli smo na izlet u Pulu. Prvo smo sjeli u autobus. Kad smo došli u Pulu išli smo u akvarij. Vidjeli smo puno riba, krokodila, morskih pasa, morskih mačaka. Prošli smo cijeli akvarij.

Obišli smo grad Pulu. Slikali smo se ispod Arene gdje su se borili Rimljani. Prošli smo zlatna vrata. Pojeli smo sladoled. Vratili smo se u autobus gdje smo gledali film Vlak u snijegu. Vratili smo se na Gornju Vežicu, gdje su nas dočekali roditelji.

Borna Štanfelj, 1.b

NAŠ PRVI IZLET

Učenici prvih razreda posjetili su akvarij. Akvarij se nalazi u Puli. Vidjeli smo tamo morske životinje i biljke koje žive u moru, ali i u slatkim vodama. Nakon obilaska, imali smo slobodno vrijeme. Proveli smo ga u igri. Naše smo putovanje nastavili obilaskom Arene i Zlatnih vrata. Prošetali smo i starim dijelom Pule gdje smo pojeli sladoled. Umorni ali sretni, vratili smo se kući.

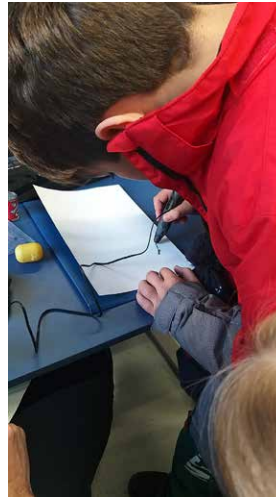
Leona Mikulić, 1.a

POSJET POMORSKOM FAKULTETU

Na Pomorskom fakultetu bilo mi je odlično. Najdraže mi je bilo vidjeti VR naočale. Htio sam otvoriti svaka vrata koja su mi se našla na putu. Dobio sam čašicu koju je izradio 3D printer. Kasnije su nam u školu dostavili druge stvari koje smo naručili iz 3D printera. Dugo ću pamtititi ovaj divan izlet.

Jakov Gorup, 2.a

FARMA MAGARACA

Jednoga dana 2.a je posjetio farmu magaraca. Na farmi smo radili domaće kolače. Kolači su bili jako fini, sa šarenim kuglicama. Na farmi smo hranili i mazili magarce, od kojih je bio najgladi mali magarac. Naučili smo da magarci vole jesti mrkve i sočne jabuke koje su smazali brzinom munje. Kada smo krenuli kućama, svi su bili tužni. Ali, barem smo se zabavili!

Laura Čakarun, 2.a

Na farmi magaraca prvi puta sam radila kruh i jako je bilo lijepo. Bilo je puno magaraca. Čak smo ih i jahali. Jedan magarac nas je vukao. Češljali smo ih. Bili su baš slatki!

Sara Šuljić, 2.a

Farma magaraca je u Šmriki. Jahala sam magarca koji se zvao Seka. Naučila sam da magarac može plakati. Na farmi su bile kokoši, pilići i pas. Na kraju smo radili kolače.

Petra Dragin, 2.a

PUTOVANJA NAŠIH ČETVRTAŠA

... naš moto: „KAD SI SRETAN I SUNCE ZA TOBOM ŽURI“

Ivana Brlić Mažuranić

DALMACIJA...tragom sunca i juga...

UČIMO ISTRAŽUJEMO
OTKRIVAMO UPOZNAJEMO
DRUŽIMO SE

OGULIN...grad bajke...Ivanin grad...

ZAGREB... tak imamo te rad...

ŽUPANIJSKO NATJECANJE LIK 2024

Dana 27. veljače 2024. održano je županijsko natjecanje učenika osnovnih i srednjih škola u području vizualnih umjetnosti i dizajna - LIK 2024. na temu "Moda". Zadatak je bio osmisliti suvremenu školsku uniformu, a nakon provedene školske razine natjecanja 2. veljače, u kojoj su sudjelovali učenici od 5. do 8. razreda, odabrana su tri rada koja su predstavljala našu školu na županijskoj razini.

Između 89 pristiglih radova iz 28 osnovnih i 2 srednje škole u županiji, među zapažene učenike, mentore i škole uvršteni su radovi učenica Mihaele Gaća, Evelin Užar i Maje Smokrović. Izložba nagrađenih i zapaženih radova te dodjela priznanja održana je 7. ožujka u Dječjoj kući.

Novi trendovi u svijetu modelinga.

ZBOGOM MRŠAVICAMA

Poticanjem plus size modela, pa čak i modela zrelije dobi, pokazujemo da smo spremni za novu modnu eru.

U svakodnevnom životu svjedoci smo idealiziranja vanjske ljepote, pretjeranoga interesa za ljudskim tijelom. Zašto netko ne može biti lijep, iako nije idealnih proporcija? Kada je netko u današnje vrijeme mršav, govore mu da je *žgoljav* ili da premalo jede, a kada tko ima kilogram viška, nazivaju ga pogrđnim imenima.

Mnoge žene, želeći postati što savršenije, padaju u zamku mode te se nerijetko razbolijevaju da bi postigle idealnu veličinu. Društvo je željno promjene. Svima je bitno tko što nosi, kako se odijeva i koje je građe, a mnogima to stvara veliko opterećenje. Svjetski poznate ličnosti dirigiraju i nama običnim ljudima kako da se odijevamo, da pratimo najnoviju modu. Savršene figure oko nas sve pomalo slične jedna na drugu. Živimo u svijetu različitosti i učimo ju prihvaćati od malih nogu. Ne znam zašto po pitanju mode nije tako. Nadam se

da će u budućnosti biti drukčije. Poticanjem *plus size* modela, pa čak i modela zrelije dobi, pokazujemo da smo spremni za novu modnu eru. Nedavni dokaz je Jane Dipike Garrett, *plus size* djevojka odabrana da predstavlja Nepal na natjecanju ljepote Miss Universe. Vrijedi spomenuti da se Janet bori protiv sindroma policističkih jajnika, zato i danas pomaže ženama u borbi protiv tog sindroma. U Hrvatskoj je jedna od poznatih *plus size* modela Lucija Lugomer koja također svojom pojavom na modnoj sceni, unatoč višku kilograma, pokazuje veliko samopouzdanje i samouvjerenost.

Ohrabivanjem ovakvih modela pokazujemo da svi jednako vrijedimo, bez obzira kako izgledamo. Važnije je kakvi smo *iznutra* jer na taj način djelujemo na mentalno zdravlje ljudi i cijeloga svijeta. Važno je razumjeti da svaka osoba ima svoje okolnosti i razloge za prekomjernu težinu. Suosjećanje i razumijevanje umjesto osude pomažu u stvaranju podrške i prihvaćanju različitosti.

Ivano Sudulić, 8.b

Opasnosti filmova za mlade

ISKRIVLJUJU LI FILMOVI ZA MLADE SLIKU STVARNOSTI

Serija ima scenarij i slijed događanja. Život nema scenarij i ne možemo ga predvidjeti. Mladi to često zaborave.

Mladi vole gledati filmove i serije. To liječi dosadu i zabavlja. Kada ti je dosadno, upali TV. Kada su ti prijatelji tu, najbolja zabava je TV. Novi film je u kinu, najveći je prioritet pogledati ga. Mislite li da je zabavnije pogledati film nego družiti se? Jesu li filmovi samo bezazlena zabava ili mogu imati utjecaja na živote mladih ljudi?

Većina je mladih dovoljno pametna i obrazovana da mogu razlučiti filmsku zbilju od stvarnoga života. No, ponekad filmovi mogu iskriviti sliku o sebi, izgledu i stvarnosti. Sliku o figuri tijela, načinu ponašanja i stvarnom životu. To se može dogoditi i mladićima i djevojkama. Ali, život nije serija. Serija ima scenarij i slijed događanja. Točno je predodređeno svakom glumcu što će i kada reći. Život nema scenarij i ne možemo ga predvidjeti. Mladi to katkad zaborave i misle da mogu samo tako uz malo sreće postići neki dobitak, napredak

ili zaljubiti se. Misle da će baš kao glumica ili glumac biti uspješni nakon prvog ili drugog pokušaja. Neke stvari se u životu mogu uspjeti iz prvih pokušaja, pogotovo ako za određenu stvar imamo talent ili široko znanje, no to ne mora biti garancija. Bitno je da ne odustajemo dok ne postignemo određeni cilj. Naravno, cilj mora biti realan i, iako je u filmovima i serijama sve moguće, neki naši ciljevi jednostavno nisu mogući. Mladi mogu stvoriti pogrešnu sliku o sebi kao da su nebitni i ružni, a to naravno nije istina. Svaki čovjek na ovom svijetu vrijedi jednako, bila to poznata glumica iz serije ili djevojka koja će tu seriju pogledati. Izgled je u stvari nebitan i mi nismo oni koji bi nekoga trebali suditi po bilo čemu, a najmanje po izgledu. Naš izgled ne reflektira našu vrijednost te se na temelju izgleda ne bi trebali osuđivati.

Najvažnije je da filmove smatramo samo zabavom, a ne prikazom stvarnoga života. Ipak, ako se osjećate izostavljeni, ogovarani i ružniji od ostalih, sjetite se da baš u filmovima upravo ta osoba najsretnije završi.

Lucia Dapčić, 6.a

Reklame nas zavaravaju

COCA-COLIN BOŽIČNI DUH

Božićno je vrijeme puno onoga posebnog osjećaja darivanja. Jelkice, lampice, vijenci, poneke jaslice i naravno Djed Božićnjak. Stari djedica leti u sanjkama koje vuku čarobni sobovi i nosi vreću s darovima. I da ne zaboravim - djedica pije Coca-Colu.

Ako bacimo pogled u rječnik engleskoga jezika, vidjet ćemo da je Santa Claus ime izvedeno od Saint Nicolaus! Dakle, od Sveti Nikola. Ali, ovaj Santa Claus ne dolazi 6. prosinca, već na sam Božić! Uistinu nisam otkrio Ameriku, ali cijeli sam život vjerovao da su Djed Božićnjak i Sveti Nikola dvije različite osobe, a sad ispada da je to ista osoba samo u različitim kostimima: jedan od njih prikazuje biskupa sa zavijenim štapom, a drugi bradonju u crvenom kostimu. Ova misao mi je poprilično pokvarila sve lijepe uspomene na božićna jutra i odmatanje darova i približila me svijetu odraslih. Svijetu u kojem se iskorištava naivnost djece u svrhu reklame proizvoda. Nisam želio vjerovati da je stari bradonja koji prolazi kroz dimnjake samo plod mašte nekog marketinškog dizajnera. A još je gore što je taj djedica izmišljen kako bi promovirao opasno, gazirano piće: Coca-Colu! To je piće koje je nedavno skoro ubilo čovjeka progorjevši mu jednjak svojom kiselinom! Ono je i u malim količinama vrlo loše za zdravlje. Ono se i imenom beskrupulozno hvali kako u sebi sadrži koku – biljku od koje se radi kokain. Tu se moramo zapitati koliko je taj Djed Božićnjak dobar kada nam kaže: „Ho, ho, ho, pijte Coca-Colu!“

Besmislenost reklama ove kompanije očituje se i u onoj pred prošlogodišnjom: dječak prolazi kroz hodnike stambene zgrade, a iza jednih ga vrata gleda starica. Čim ga ugleda, ljutito zatvara vrata i zaključava ih. Nakon toga vidimo dječaka kako gleda božićne crtiće, a u jednom od njih dar pada kroz dimnjak. I dječak se dosjeti! Uz maminu pomoć izradi improvizirani dimnjak od kutija koji se spušta s krova zgrade do prozora one stare i naizgled zle starice s početka reklame. Kroz „dimnjak“ ubacuju dar u kojem se nalazi pozivnica za zajednički ručak. Na samom kraju reklame vidimo zajednički objed na kojem se svi druže i vesele te, naravno, piju Coca-Colu. Kakve veze ova priča ima sa samim proizvodom – Coca-Colom i kakve veze Coca-Cola ima s Božićem uopće? Kakve veze Coca-Cola ima s Isusom, Marijom i Josipom u štalici, s pravim božićnim duhom? Odgovor je: nikakve. Reklame za ovo piće nemaju veze s onim što prodaju, s nezdravim gaziranim pićem. Reklame nas zavaravaju.

Coca-Cola žari i pali već 130 godina, napravivši pritom revoluciju u reklamiranju proizvoda. Reklame ove kompanije stvaraju javna mišljenja poput: „Ako piješ Coca-Colu, postat ćeš popularan!“ ili „Coca-Cola je izvrsna, moraš ju probati!“ Zašto bih bio popularan ako pijem nekakvo gazirano piće? Čak i da jest tako dobra, zašto bih ju morao probati?

Zato se svaki put kada posegnete za ovim pićem sjetite što je Coca-Cola učinila da uigura bocu u vaše ruke!

Thomas Velčić, 7.a

Zabava ili problem

VIDEOIGRE

Ako je neka igra zabavna i nije frustrirajuća, onda ćemo biti sretni dok je igramo pa nećemo htjeti prestati. Možda počnemo neprestano razmišljati o igri pa čak i u snu.

Videoigre su vrlo zanimljiva tema. O njima bi se moglo puno pričati. Neki ih ljudi vide kao čisto zlo koje kvari umove nove generacije. Sigurno ste čuli žalbe kao: „Videoigre uzrokuju nasilje“ i slično, ali je li to doista tako.

Jedna dobra strana videoigara je da su zabavne. To im je i glavna svrha. Pa što je u tome loše? Ako je neka igra zabavna, ako nas veseli, onda ćemo biti sretni dok je igramo, pa nećemo htjeti prestati. Možda počnemo neprestano razmišljati o igri, pa čak i u snu. To je već nešto što bi nas moglo brinuti, iako nam igra pruža radost.

Ali, neke igre nisu stvorene samo za zabavu. Jeste li čuli za Dark Souls? To je franšiza igara koje su dizajnirane da budu teške za prolazak na višu razinu i da budu frustrirajuće. Takve igre nisu dobre. Mogu nas razbjesniti. Kad smo bijesni, možemo napraviti nešto loše. Na primjer, nešto razbiti. Ili nas mogu rastužiti. Ne želimo biti tužni, zato smo i zaigrali videoigru.

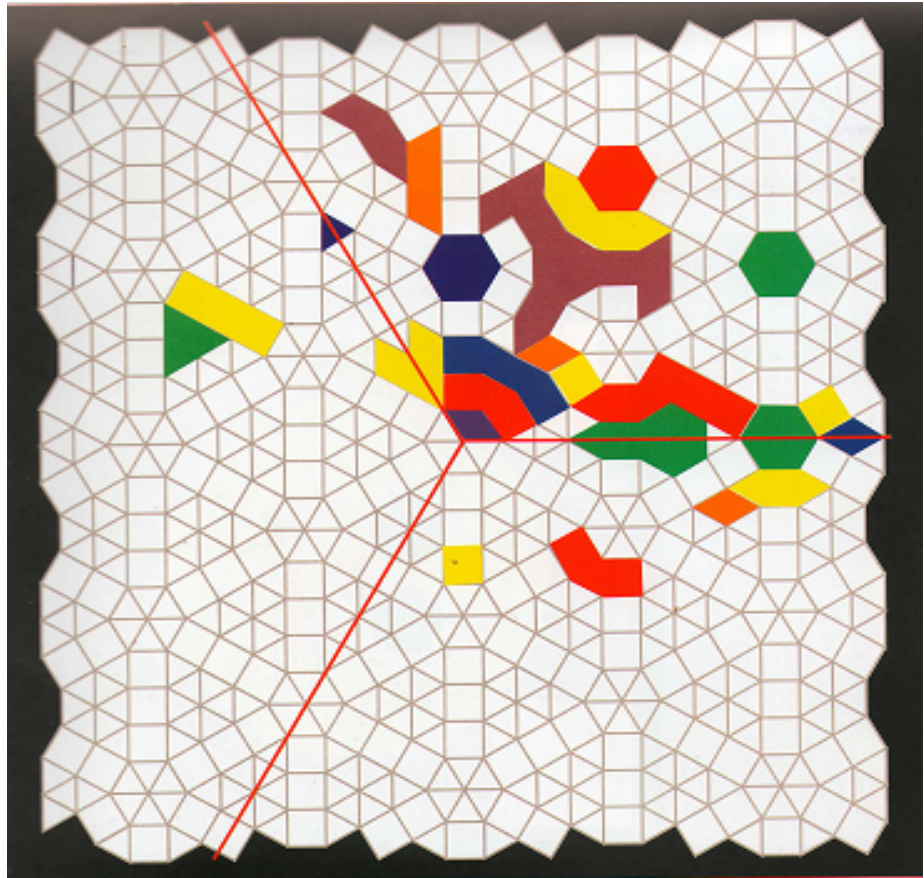
Ako je igra preteška, nije dobro. Ako je prezabavna, nije dobro. Kakve bi onda trebale biti? Jedno od rješenja je ograničiti koliko se možemo igrati. Mnoge igre za mobitel koriste živote. Treba vam jedan život da uđete u level. Ako izgubite, gubite jedan život, ako pobijedite, ne gubite život. Najviše života što možete imati je pet. Kad ih potrošite, ne možete više igrati i trebate čekati da se napune. Često za jedan život treba pola sata. Pet puta pola sata je dva i pol sata. Toliko treba da se napune svi životi. To je puno. To rješenje je dobro, čak i ako nas možda isprva naljuti. No to zapravo nije pravo rješenje. Zašto? Zato što živote možete kupiti pravim novcem. Znači, i to je loše. To zna dovesti do toga da netko potroši puno novca na jednostavnu igru.

Sigurno se sada pitate: „Dobro, pa jesu li videoigre dobre ili ne?“ Jesu, ako ne pretjeramo s njima. Igre nisu krive što se ljutimo zbog njih. Nisu ni krive što ih stalno igramo. Niti što možda trošimo novac na njih. Mi smo. Naš mozak je kriv... ali... videoigre ga kontroliraju. A tko kontrolira videoigre?

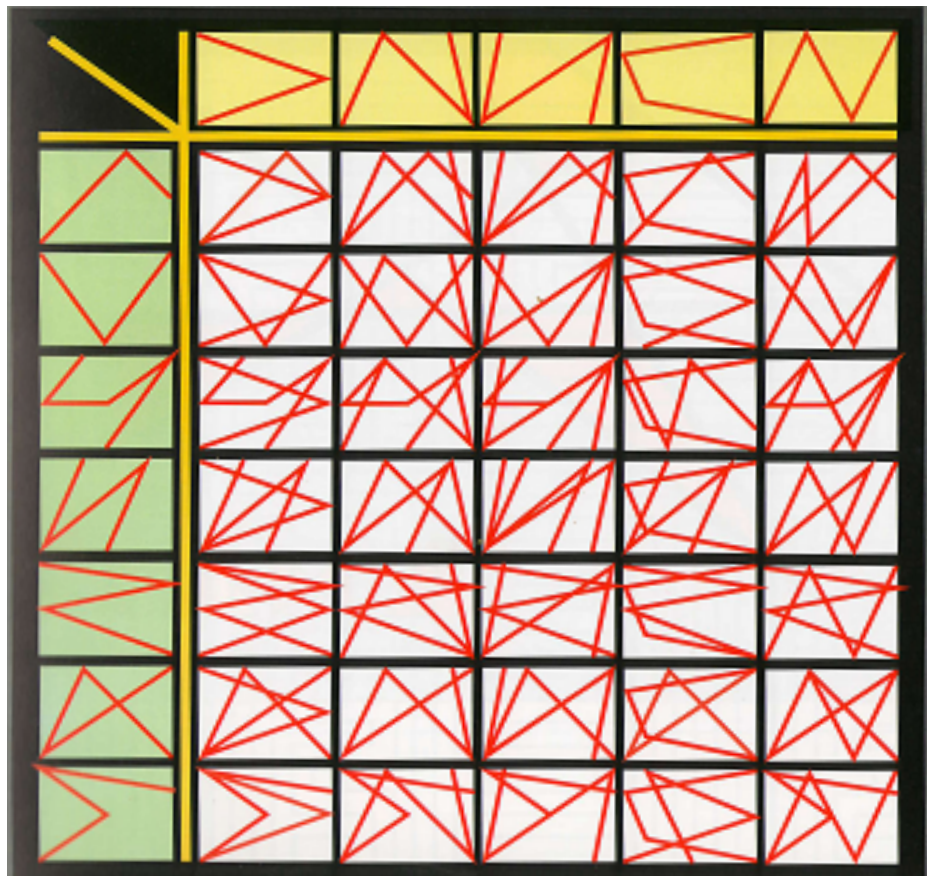
Lukas Španjić, 6.a

MATEMATIČKI KUTAK

Oboji cijelu sliku tako da pratiš već istaknutu simetriju preko crvenih polupravaca.

U bijelim su poljima istaknute kombinacije uzoraka određenog retka i stupca. Tako je prvo bijelo polje kombinacija uzorka prvog zelenog i prvog žutog polja. Koliko je bijelih polja s pogrešnim crtežom?

Food and drinks

Find the food words in the word search.

S	U	D	W	I	T	C	K	E	L	H	A	C	I
P	C	H	I	C	K	E	N	T	K	A	N	E	D
E	A	P	D	H	R	A	V	G	I	M	U	S	P
A	B	F	R	E	T	H	W	I	N	B	S	R	A
M	B	O	S	E	O	A	O	E	T	U	N	A	T
B	A	U	E	S	M	U	S	T	O	R	D	W	O
R	G	B	T	E	A	S	O	P	E	G	F	S	E
E	E	W	Z	A	T	G	R	O	P	E	L	A	D
A	S	I	N	I	O	W	A	T	E	R	E	U	F
D	U	G	R	A	P	E	S	A	B	A	T	S	O
I	M	O	N	S	F	U	R	T	R	E	U	A	O
V	E	P	C	T	O	N	I	O	N	F	C	G	R
S	A	N	D	W	I	C	H	E	A	S	H	E	T
Y	T	B	R	O	A	J	U	S	I	C	E	K	O

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

Now write the words.

1	-----	6	-----	11	-----
2	-----	7	-----	12	-----
3	-----	8	-----	13	-----
4	-----	9	-----	14	-----
5	-----	10	-----	15	-----

SCRIVI I NOMI DEGLI SPORT.
 UN PICCOLO AIUTO: EQUITAZIONE, PATTINAGGIO...

BUON DIVERTIMENTO RAGAZZI!

CRUCIVERBA DELLO SPORT

The crossword puzzle grid is composed of blue squares. The following words are already filled in:

- Row 1, Column 1: **K**
- Row 1, Column 5: **E**
- Row 2, Column 5: **Q**
- Row 7, Column 6: **G**

Surrounding illustrations include: a person riding a horse, a person playing tennis, a person skiing, a person on a bicycle, two people practicing karate, a person playing volleyball, a person playing golf, a person playing soccer, a person ice skating, and a person swimming. A blue square with a white 'A' is located in the top right corner of the puzzle area.

Humanitarno, kreativno, molitveno, veselo...

SVETI VID

Uključivanje u prošlogodišnji humanitarni projekt „Sv. Vida srcem nosi i njime se ponosi“ potaknulo nas je na nove izazove i oslikavanje majica i vrećica. Prikupljena sredstva donirana su za potrebe Udruga za sindrom Down-Rijeka.

KREĆEMO U 4. RAZRED, ZAPOČINJEMO ŠKOLSKI PROJEKT I PUTUJEMO

Prvi tjedan ove školske godine, povratak u školske klupe, priprema 4. razreda za “Školu u prirodi” i za Školski projekt na temu Ivane Brlić Mažuranić. Sve učenice, učenici, asistent Dalibor, učiteljice i vjeroučiteljica donijeli smo i ispicali/oslikali svoju bijelu majicu.

4.a

4.b

4.c

učiteljice

Naš trud prepoznat je u Ogulinu, u Ivaninoj kući bajke, od strane domaćina.

Blagoslov učenika i pribora za ovu školsku i katehetsku godinu 5.10.2023

19.10. Međunarodna molitvena inicijativa: **“Milijun djece moli zajedno”**

22. listopada 2023. obilježili smo **Svjetski dan misija**

Izrađivali smo **adventske vijence**

26. i 27. 10.2023. **Humanitarna akcija trajnih prehrambenih namirnica, jabuka i higijenskih potrepština**

Naš posjet crkvi svete Ane – ispovijed prije Uskrsa.

I ove godine, tijekom svibnja i lipnja uključit ćemo se u projekt „S Vidom se lako, posložiti može svatko!“ Prikupljenim novčanim sredstvima nabavit će se rehabilitacijsko - didaktička pomagala i igračke za Klinički bolnički centar, Kliniku za dječju kirurgiju Rijeka, a u svrhu podizanja razine kvalitete boravka djece/pacijenata u bolnici.

MALA DJELA – VELIKA RAZLIKA

Marijini obroci je naziv organizacije čiji je cilj osigurati prehranu u školama nekih od najsiromašnijih zemalja svijeta u kojima zbog siromaštva i gladi djeca ne idu u školu.

Samo 22 eura dovoljno je da se prehrani jedno dijete u cijeloj školskoj godini.

Ove smo školske godine u našoj školi skupljali novac kako bismo pomogli siromašnoj djeci.

Skupili smo 737 eura koje smo putem Marijinih obroka poslali toj djeci. Na taj smo način osigurali da više od 33. djece mogu imati topli obrok svaki dan.

Hvala svima koji su sudjelovali u projektu Marijinih obroka pod nazivom “Mala djela - velika razlika”.

Gabriela Rupčić 3.a

IZRADA SAPUNA

U današnje vrijeme okruženi smo mnoštvom proizvoda, onima koje zbilja trebamo ili onima bez kojih i možemo. No, sapun je oduvijek bio osnova higijene i revolucionaran je u pogledu smanjivanja raznih zaraznih bolesti jer smo naučili kako je pranje ruku 'polu zdravlja'. Kada uđemo u trgovine i biramo sapun, prezentira nam se mnoštvo različitih marki i vrsta sapuna. Sapuni su natrijeve ili kalijeve soli viših masnih kiselina i dobivaju se procesom saponifikacije odnosno reakcijom masnoća s lužinama. Često su prepuni različitih kemikalija i dodataka koji nisu nužno najbolji izbor za zdravlje. Iz više razloga, najbolje je izraditi sapun od sastojaka koji su poznati i koji su prilagođeni našim potrebama ili zdravstvenim tegobama. Možemo biti prilično kreativni u izradi, voditi se principom 'manje je više' pa tako čuvamo prirodu i njene resurse i još k tome prestankom kupovanja komercijalnih sapuna štedimo i novac. Vođeni idejom, da izradom sapuna dobivamo samo pozitivne stvari za nas i naše tijelo, u sklopu ovogodišnjeg školskog projekta pod nazivom 'Vještine 21. stoljeća' odlučili smo osmisliti recept i napraviti sapun čiji sastojci će djelovati na um tako da omogućavaju lakše pamćenje i koncentraciju. Za bazu smo koristili već gotovi sapun s poznatim sastojcima i u njega stavljali dodatke po izboru.

JEDNOSTAVNIJI POSTUPAK IZRADE SAPUNA:

1. Nabaviti prozirnu glicerinsku bazu za sapun i pripremiti dodatke po želji – suhi dijelovi biljaka, eterična ulja, boje i slično. Mi smo odabrali eterična ulja bergamota i slatke naranče za svježinu te suhi ružmarin za antibakterijsko djelovanje, poboljšanje koncentracije, protiv stresa i za bolju cirkulaciju.
2. Pripremiti kalupe po želji, to mogu biti silikonski kalupi ili plastične čašice radi lakšeg vađenja sapuna.
3. Složiti parnu kupelj koja će pomoći rastaliti sapunsku bazu. Kupelj se sastoji od lonca s vodom i zdjele koja se stavi na otvor lonca. U zdjelu staviti sapunsku bazu i laganim miješanjem rastaliti sapun uz grijanje kupelji na štednjaku.
4. Kada se baza rastalila, u nju treba dodati dodatke iz 1. koraka, a zatim razliti napravljeni sapun u već spomenute kalupe.

Radionica izrade sapuna zove se 'Pogodi, poveži, osmisli' i vode je profesorice Nevena Matijašić, Mateja Šustić i Višnja Dragičević.

Evo kako je to izgledalo na radionici 15.4.:

Slika našeg sapuna s ružmarinom:

Što nam mobiteli čine?

MOBITEL - SVIJETLO ILI TAMA I MOŽE LI MUŠKO POSTATI DAMA

Želiš li zauvijek biti samo još jedna ovca u stadiu?

Mnogi ljudi koji su smišljali osnovni koncept mobilnih telefona začudili bi se kako se mobitel od sredstva komunikacije na daljinu pretvorio u igračku kojom bježimo iz stvarnosti. Naravno, mobiteli i internet koji ide uz njih imaju i dobrih strana. Jedna od njih je da možemo naići na bilo koju informaciju u samo par sekunda.

Uistinu, mobitel nam je postao zamjena za mozak, ne moramo pamtititi informacije. Oduzeo nam je empatiju prema drugima, npr. netko vam pošalje poruku kojom vam se želi ispričati za svoje nepromišljene postupke, ali vi, umjesto da prihvatite ispriku, nastavite svađu preko mobitela jer mislite da online riječi manje bole.

Probudimo se iz velikog sna u kojemu smo zarobljeni! Tuđa mišljenja diktiraju nam život i više uopće ne slušamo svoj unutarnji glasić. Ustani, pogledaj oko sebe. Što primjećuješ? Svi gledaju u mobitel i nije ih briga što se oko njih događa. Jesi li shvatio da nikoga (osim tebi

najbližih) nije briga što se u tvom životu događa? Nitko te ne želi u blizini dok si u onoj fazi kada želiš postati bolji ti. Oni žele vidjeti samo rezultat objavljen na nekoj društvenoj mreži, a ne sav tvoj uloženi trud. Nije li to pomalo okrutno? Ogladavaš se u ogledalu i baš ti se sviđa tvoja nova majica, sve dok na Instagramu ne vidiš kako je baš ta majica out. Sada bi najradije otišao u šoping i kupio sve što je in... Ali dokle ćeš tako? Želiš li zauvijek pratiti što je in, a što je out? Hoćeš li zauvijek biti samo još jedna ovca u krdu?

Uobičajeno je da mala djeca imaju mobitele. Zamislite da dijete naiđe na internetu na nekog muškarca koji se predstavlja kao dama jer dovoljno je imati dobar profil. Ili zamislite onu dječukoj na Tik-Toku nalaze sebi mane i misle da zbog toga manje vrijede...

Jooj, previše je toga da bismo sve uzeli ozbiljno, ali kako znati kada je ozbiljno? Budi svoj! Nemoj biti odraz svoga društva, misli svojom glavom. Mi smo stvoreni da budemo jedinstveni.

Matej Sabo, 7.a

ATLETSKA EKIPA

Atletska ekipa Osnovne škole Gornja Vežica je i ove godine, kao i prošle, svojim radom, i trudom, osigurala plasman na Državno natjecanje iz atletike. Na Državnom smo natjecanju bilježili izvrsne rezultate.

Kako smo mi uopće došli do državne razine natjecanja, možda se pitati? Sve što vam mogu reći je da put do Državnog nije nimalo jednostavan, on zahtijeva mnogo treninga i malo sreće. Kako bi zaradili plasman na Državno natjecanje, moramo od 20 škola u našoj županiji biti, naravno, prvi. I pošto nitko umjesto nas neće trčati sve ovisi o nama, sve ovisi o svakoj desetinki i svakom centimetru koji odlučuju, jesi li prvi ili drugi, a može i odlučiti o tomu je li ekipa prva ili druga, a možda i treća. Ufff, kada tako pogledamo, i sam plasman na Državno natjecanje je ogroman uspjeh, a kamoli postići 11. mjesto na samom Državnom natjecanju, pored školskih ekipa koje se većinom sastoje od osmaša atletičara, dok u našoj ekipi ima jako puno sedmaša i velika većina nas nije nikada trenirala atletiku, a nekima je ovo bila šansa da po prvi put uopće zakorače na samu atletsku stazu. Rezultati koje valja izdvojiti su 3. mjesto na skoku u vis koje je postigao Thomas Radin i 7. mjesto na 300 metara koji je postigao sedmaš Luka Šupe. Naša je škola uistinu ostvarila izvrstan rezultat. No, ne smijemo zaboraviti, ništa od ovoga se ne bi desilo, da naš profesor Predrag Matić nije toliko uporan i siguran u nas i naše rezultate. Velik dio našeg rezultata vrijedi prepisati treninzima koje je baš on organizirao i zbog kojih je baš on ostao, ako je

bilo potrebno, raditi duže nego što bi trebao. Mislim da naš profesor zaslužuje jedno veliko HVALA!

Nadajmo se da će naša atletska ekipa nastaviti osvajati odlične rezultate, a jedino što je drugima obaveza je da pružaju podršku onima koji se natječu.

Ekipu škole činili su: Ivan Šuperina, Luka Šupe, Matej Sabo, Vito Komadina, Tomas Radin, Ivano Sudulić, Luka Rukavina, Borna Dovolić, Alan Mlakar, Ivano Mauhar i naš profesor Predrag Matić.

Matej Sabo, 7.a

Igraju ju li nogometaši nogomet zbog ljubavi prema sportu ili radi novca?

NOGOMET – IGRA ILI BIZNIS

Uistinu, ovo više i nije pitanje, nogomet je biznis, toliko velik da je to nekom prosječnom čovjeku, najblaže rečeno, nepojmljivo...

Na početku moram napomenuti da sam tek s deset godina prvi put načuo kako ljudi raspravljaju o tomu kako nogometaši igraju nogomet ne zato što vole nogomet, nego kako bi zaradili ogromne svote novca. Mojem dječjem mozgu trebala je još koja godina da to u potpunosti shvati. Bio sam uistinu razočaran jer sam mislio da igrači stvarno vole nogomet do te mjere da bi ga igrali bez obzira na plaću, klub, stadion... Ali to, na moju žalost, nije tako.

Nogomet je, koliko god ovo meni bilo teško priznati, samo način na koji multimilijarderi s Bliskog istoka prevrću novac i privlače nas, stvarne ljubitelje igre. Ja ne bih o ovoj temi pisao da se nisam kao mali dječak zaljubio u nogomet, mislio sam da su nogometaši najkul ljudi na ovom planetu, ali su oni zapravo samo talenti željni novca i slave. Navest ću jedan primjer koji se nedavno pojavio u mnogim vijestima. Dvadeset četverogodišnjak Kylian Mbappe, napadač francuskog PSG-a, prepoznat je kao jedan od najvećih talenata današnjice, već je oborio mnoge rekorde francuskog, a i svjetskog nogometa. Jedan od klubova koji žude za tako mladim talentom svima je dobro poznati Real Madrid. Naravno, svi mi navijači pomislili smo da će Mbappe bez ikakvog razmišljanja

prijeći u klub u kojem je njegov idol Cristiano Ronaldo igrao najbolje utakmice svoje karijere. Ne samo to, već će mu prijelaz donijeti toliko novca da se njegove sljedeće tri generacije neće morati ničim baviti i još će uvijek živjeti luksuznim životom. Ipak, Mbappe neće potpisati ugovor s Realom jer mu PSG duguje par milijuna, dok se s druge strane PSG njega želi riješiti, ne zbog tih par milijuna, već zbog tog što mu ugovor istječe ove sezone, što znači da će ga morati besplatno predati Realu. Nakraju Mbappe produži ugovor s PSG-om kako bi oboje zaradili još koji milijun. Zamislite vi to! Umjesto da igra u Realu, osvaja mnoge trofeje baš kao Ronaldo, on je otišao za novcem. Mbappe je mlad, ali nije drukčije ni sa starijim igračima. Argentincu Leu Messiju bliži se kraj karijere i on, umjesto da potpiše ugovor vrijedan milijardu dolara, potpisuje za Inter Miami jer će na taj način imati najboljeg sponzora (Apple) i zaraditi još više novca.

Uistinu, ovo više i nije pitanje, nogomet je jedan ogroman biznis, toliko velik da je to nekom prosječnom čovjeku, najblaže rečeno, nepojmljivo. Ipak, ovakva saznanja ne znače da bismo se svi sad trebali prestati baviti nogometom. Ima nas kojima je nogomet ipak, prije svega, igra. Neka tako i ostane, a ja sam htio samo otvoriti vrata u svijet odraslih, da mladim ljudima svoje dobi predočim kako stvari uistinu stoje.

Matej Sabo, 7.a

PSP ODJEL

Likovna radionica - uvijek nešto novo stvaramo.

U troje je rješavanje kviza zabavnije i uspješnije.

Igra s balonom puna je smijeha i dobre zabave.

Lijepo je imati prijatelja.

Nastup na i-Festu u HKD-u.

CRTICE IZ PSP ODJELA

ŠKOLA

Andrea: „Škole su šarene.“

Jana: „Škola je ljubav.“

Erik: „Škola je najbolja prijateljica.“

Sandra: „Škola je moj drugi dom.“

Erik: „Volim školu jer imam dobre prijatelje i cure, a i išao sam na izlet.“

Sandra: „Volim učiti i igrati se s prijateljima.“

Jana: „U PSP-u volim napuhane loptice i valjke, bojanje, igranje i učenje slova.“

Andrea: „Volim se igrati u PSP-u, crtati, pisati po ploči i spajati slova u slogove.“

PRIJATELJSTVO

Erik: „Prijateljstvo je kad nekoga poznaješ.“

„ Moji prijatelji su Bruno i Dominik, volim kad stoje pokraj mene i kad se igramo Kaladonta.“

Jana: „Prijateljstvo je kad se dobro zabavljamo, kad se igramo i vježbamo i idemo zajedno na ručak.“

Andrea: „Prijatelj je dobar, ljubazan, pomaže i dobar je u srcu i u ljubavi.“

Sandra: „Prijateljstvo je poput ljubavi, kad nešto lijepo s nekim dijeliš.“

SMIJEŠNE ZGODE

Jana: „Najsmiješnije u školi je kad Dino zafrkava Andreu u kombiju.“

Moja simpatija

Moja simpatija ima puno i veliko srce. Zove se Lucija. Idemo u isti razred.

Izgleda poput anđela. Ima dugu crnu kosu i najljepše oči na svijetu. Lijepo se oblači i miriši na cvijeće. Oko mene se stalno vrti. Svako Valentinovo dobijem od nje ljubavno pismo. Ako je netko takne dođem u pomoć i spasim je. Planiram je pozvati na večeru. Naručit ćemo gulaš i najfiniju tortu od čokolade. Odvest ću ju u Pariz i kupit ću joj zlatni prsten. Za Dan zaljubljenih je dobila za poklon crvenu ružu. Bila je sretna.

Moja ljubav prema Luciji nema kraja.

Toni Gršković, 5.a

Moja najdraža škola

Sada sam osmi razred i već me čeka srednja škola. Samo se malo veselim srednjoj školi jer mi je ovdje lijepo. Od prvog do petog razreda mi je bilo najljepše jer sam još hodala i imala simpatiju Lea. Bila sam sretna kad sam hodala i kad smo se igrali loptom, a kad bih pala, Leo bi rekao curama da mi odu pomoći. Jednom sam pjevala u PSP-u, a on mi se nasmijao. Bilo mi je drago kad je igrao nogomet i ja sam ga gledala. Pričali smo i zajedno učili. Bilo je lijepo.

Sve se pomalo mijenjalo... Došao je peti razred i novi učenici, a Leo je ispario iz moje glave iako to nisam željela. Imala sam nove simpatije koje me više baš nisu voljele. Cure su se počele šminkati i kovrčati kose, a meni je to smetalo. Dečki su podivljali. Svi prijatelji su se promijenili.

U PSP-u još imam prijatelje: Sandru, Andreu, Tonija i Janu. Najviše se volim igrati, a najsmiješnije mi je kad se netko glupira. Volim ići u PSP jer su ondje svi dragi i dobri. Najviše se volim tamo igrati i učiti.

Nakon svega, žao mi je što iduće godine više neću biti u ovoj školi, ali veselim se novim prijateljima i učiteljima.

Veronika Crnković, 8.c

RADIONICA KNJIŽEVNOG PREVOĐENJA

Ovogodišnje izdanje Mjeseca hrvatske knjige pod nazivom Književnost bez granica! bilo je posvećeno prevoditeljima, odnosno književnom prevođenju. Tragom ovog razmicanja jezičnih barijera, slogan glasi **Nek' ti riječ ne bude strana(c)**.

Budući da je ova godina proglašena Europskom godinom vještina, prevođenje se kao vještina odlično uklopilo u ovogodišnje obilježavanja Mjeseca knjige. Na radionicama u našoj školi sudjelovali su učenici drugih i osmih razreda s učiteljem Ivanom Butkovićem i nastavnicom Gracijelom Orobabić. U paru su prevodili slikovnice i romane za mlade s engleskog jezika. Zadatak im je bio zanimljiv, izazovan, naučili su da je za prenošenje književnosti s jednog na drugi jezik potrebno mnogo više od lingvističkih sposobnosti.

Sve pohvale našim vrijednim učenicima za rad i trud!

knjižničarka Tina Majnarić

Školska knjižnica je mnogo više od mjesta gdje se čuvaju knjige. Učenici naše škole to dobro znaju.

Za čitanje uvijek nađu vremena, a ovo su liste njihovih omiljenih naslova:

Katie Scott: *Animalium*

Jelena Pervan: *Gdje se skrila Lina?*

Enid Blyton: *Pet prijatelja*

Matt Haig: *Dječak zvan Božić*

Sanja Polak: *Dnevnik Pauline P.*

(Katja Štanfelj, 3.b)

J.R.R. Tolkien: *Hobbit, Gospodar prstenova* (trilogija),

Pisma djeda Božićnjaka

(Robin Škulić, 3.b)

Roald Dahl: *Vještice*

Jim Davis: *Garfield*

Rene Goscinny: *Nikica ponovno jaše*

Dav Pilkey: *Čovpas, Kapetan Gaćeša*

Bill Watterson: *Calvin and Hobbes*

(Jana Popijač, 3.b)

Još malo preporuka:

O glazbenim trendovima

RAK GLAZBE

Ova glazba omalovažava dobre ljudske osobine.

Glazba spašava ljude. Mnogima je ona i život sam. Postoji tisućljećima i jedna je od prvih vrsta umjetnosti. Obožavam glazbu i vjerujem da moj život bez nje ne bi bio isti. No ima glazbenih smjerova koje ne preferiram. Na primjer, klasična glazba. Ne mislim da je loša, sigurno ima neki smisao, ali ta vrsta glazbe nije ono što volim. Ne volim ni glazbu s početka 20. stoljeća (swing, rock'n'roll), ali mi ne smeta. No postoji jedan glazbeni smjer koji uistinu ne mogu podnijeti, smjer u kojemu ne nalazim ni jednu dobru stranu i koji kao da utjelovljuje sve protiv čega se borim. To su cajke.

Kada sudimo o cajkama, moramo biti svjesni što su one. To je glazba nastala spajanjem moderne disko glazbe i ritma te melodije srpskih narodnih pjesama. Još je jedna zabluda da se glazbeni smjer zove cajke jer cajke su pjevačice koje pjevaju tu vrstu glazbu. Pravo ime ovom smjeru jest turbofolk. Turbofolk je nastao još davnih 60-tih godina 20. st., ali se s vremenom razvijao pa su cajke o kakvim danas govorimo one kakve su bile u 80-tim i 90-tim godinama. Riječi pjesama glavnom otkrivaju patološku privrženosti žene svojem nasilnom muškarcu. Ne samo da su te pjesme nasilne, već su i proste. Ovaj je glazbeni smjer postao način života i izgleda; cajke obavezno moraju imati usne i grudi pune plastičnih implantata te odjeću koja pokazuje što više gologa tijela. Ova glazba danas, srećom, umire. Imamo ju samo u lošim sjećanjima i na Youtube-u. Ali nastao je novi stil, zli sin ove gadne majke. To je trep. Spoj turbofolka i rap glazbe.

Trep i dalje ima melodiju sličnu turbofolku, ali se sastoji od „recitiranja“, kao rap. Riječi su tih pjesama

slične onima kod turbofolka, ali uz to su pune kriminala, droge, kupovanja skupih markiranih predmeta i svakako ih se može nazvati utjelovljenjem nepristojnosti. U toj se glazbi promovira važnost izgleda i oblika tijela... To je diskriminacija. Iako je majka trep glazbe bila loša, njezin je moderni sin još gori.

Ova glazba upravo cilja na mlade i, ako se tako smijem izraziti, ljude koji još razvijaju svoj um. Ova glazba truje mladež i uništava pojedinačno mišljenje, stvara kolektiv izjednačen u negativnostima. Koja li je tajna uspjeha ove glazbe? Ljudi imaju potrebu poistovjetiti se s drugima na bilo koji način, a često je to onaj najlakši. Po gluposti. Što gluplje, to bolje. Pa se mladi poistovjećuju međusobno citirajući i parafrazirajući stihove ili dijelove stihova iz pjesama. Što god rekao protiv njih, moram priznati da su turbofolk pjesme lako pjevne i pamtljive što još dodatno olakšava prenošenje ovih pjesama društvom. Kada se nešto neprestano ponavlja, pogotovo ako je to izrečeno glasno, postat će istina. Upravo tako trep glazba stvara rasističko, nasilno i diskriminirajuće društvo. Ova glazba nameće potrebu da se kupuje markirana roba. Ova je glazba propaganda velikih kompanija. Utječe li ova glazba na povećan broj femicida u našem društvu? Sigurno je da sve kreće od perfidnoga, pokvarenog umetanja zatupljujućih ideja u umove mladih.

Užasnut sam ovom glazbom, jer stvara zatupljeno društvo koje ne želi i ne može razmišljati o osnovnim za razvoj važnim stvarima, društvo koje ima smanjenu mogućnost učenja. Omalovažava dobre ljudske osobine. Zato je važno prepoznati što nam sve truje um, biti konstantno svjestan i boriti se protiv toga.

Thomas Velčić, 7.a

PRIJEDLOG ZA DRŽANU RAZINU LIDRANA

Putovanje u Iran - drevnu Perziju

SNIJEG U PUSTINJI

Perzijski vrtovi, zadivljujuća arhitektura i pijesak u cipeli

Prije dvije godine kada smo na satima povijesti učili o drevnim civilizacijama, nisam ni pomišljao da ću posjetiti jednu od njih. Iran, nekadašnja Perzija, nalazi se u jugozapadnom dijelu Azije. Iran je, uspoređujući ga s Lijepom Našom, ogromna zemlja s 87 milijuna stanovnika i ukupne površine od 1 648 000 km².

Ovaj smo put po zemlji džamija, mozaika, vrtova i pijeska započeli u gradu Širazu na jugu zemlje. Odmah su me očarale raskošne fontane u botaničkome vrtu. Tada nisam znao da ću fontane vidjeti na svakom koraku. U Iranu je običaj da u svakom vrtu postoji fontana jer voda

simbolizira sreću. Još je jedan običaj u Iranaca za sreću - politi vodu ispred kuće pa smo sestra i ja svakog jutra u Iranu činili isto. Osvježeni vodom krenuli smo upoznavati Širaz. Vožnja taksijem bila je posebno iskustvo. Vozili smo se kao u videoigri koja nema pravila, skretali smo lijevo, desno, prelazili u trake suprotnoga smjera, izbjegavali pješake kao da ih nema. Širaz je grad pjesnika i umjetnika, a najpoznatiji je pjesnik Hafiz iz 14. stoljeća. U razgovoru s vodičem otkrio sam da u Iranu koji je islamska zemlja gdje je Kuran sveta knjiga, ljudi također štiju i Hafizovu knjigu. Kad imaju neki problem, nasumično otvore stranicu u njegovoj knjizi te iz tumačenja stihova nalaze rješenje. Nisam još provjerio je li ova knjiga pjesama uistinu učinkovita u rješavanju

problema, ali kupili smo je kao suvenir. Perzijski su vrtovi simbol Irana. Imali smo priliku vidjeti mnogo njih, a najviše mi se svidio onaj u Širazu, Narandžastan kroz koji prolazi umjetna rijeka s puno vodoskoka. Kako mu ime kaže, ovaj je vrt pun stabala s kojih vise naranče. U ovom smo gradu posjetili i dvije džamije. Jedna je posebna po tome što je iznutra obložena sitnim ogledalcima koji stvaraju dojam kao da je napravljena od dijamanta. Ružičasta džamija posebna je po svojim šarenim staklima koja samo u jutarnjim satima, kada sunce izlazi, stvara nevjerojatne šarene kreacije na podu. Zanimljivo je da se ogrtači za ulaz u džamiju izrađuju u dizajnu nalik mozaiku na zidovima što privlači pažnju turista.

Sljedeće smo jutro krenuli za Jazd. Na putu sa nas čekale dvije stanice prije odredišta. Slike Perzepolisa i Nekropolisa vidio sam samo u udžbenicima da bi ih sada napokon vidio uživo. Kako bih doživio nekadašnju najveću građevinu svijeta, posudio sam VR naočale koje su nas odvele u 550. godinu prije Krista. Prošetao sam palačom i raskošnim kraljevskim vrtom. Kao pravi kralj pozdravio sam vojnike. Bilo je dobro na trenutak biti kralj. Aleksandar Veliki stvarno je pogriješio što je srušio ovaj grad. U Nekropolisu su fascinantne grobnice tadašnjih vladara uklesane u planine.

Jazd je pustinjski grad, a njegova stara jezgra

pod zaštitom je UNESCO-a. Sastoji se od mnogo uličica i tunela koji služe za zaštitu od sunca. Posebno su me se dojmili kafići na krovovima kuća te svjetla u tunelima koja nalikuju crtama i kroz koje sam pokušao proći neobasjan. Dojmljivi su i klima uređaji, takozvani „hvatači vjetrova“. To su tornjevi na čijim se vrhovima nalaze okomite rupe kroz koje struji zrak i tako hladi prostoriju.

U Jazdu se nalaze najuščuvaniji ostaci zoroastrizma službene religije prije islama. Vidjeli smo hram vatre koja gori već 1400 godina. Pomalo zastrašujuće bile su kule tišine koje su zadnje počivalište pripadnika te religije. Moram reći kako su potvrdile naziv jer je vladao potpuni muk i tišina, možda i zato što u njima tada nije bilo nikoga osim nas. Pripadnici ove religije svoje su pokojnike ostavljali na vrhu kule gdje bi ih lešinari pojeli. Jazd ću pamtiti i zbog gulaša od deve koji se samo tamo može probati.

Sljedeća dva dana proveli smo u pustinji gdje smo i proslavili Novu godinu. Na prvom imanju Mazrachoo ljubazno su nas ugostili čajem. Tu sam naučio kako se čaj pije na iranski način. Kasnije sam imao priliku jesti na tepihu, kako to Iranci inače čine. Priznajem, boljele su me noge, ali uvjeren sam da bi nakon nekoliko obroka bilo lakše. U Iranu ne slave novu godinu, ali su je slavili zbog nas.

Naučio tavlju tradicionalnu perzijsku igru koja je ujedno jedna od najstarijih igara na ploči. Na novogodišnje jutro uputili smo se prema selu Varzane. U njemu je toranj u koji se skupljaju golubovi, a ljudi koriste njihov izmet za gnojivo. U jednom takvom tornju može biti do 13000 golubova. Vidjeli smo i kravu koja pomaže u navodnjavanju, što nije neobično, ali zanimljivo je to da ona kreće raditi kad začuje posebnu pjesmu koju pjeva samo njezin vlasnik. Tu sam kravu smatrao vrlo inteligentnom zato što još nikada nisam vidio dresiranu kravu, a kamoli još da reagira na pjevanje posebnog čovjeka. Pokušavao sam je potaknuti na svojim pjevanjem, ali nisam je očarao pa je samo nezainteresirano stajala.

Toga poslijepodneva posjetili smo slanu i pješčanu pustinju. Moja je sestra zaspala tijekom putovanja i, kad se probudila, mislila je da je vani snijeg. Izišli smo i uzeli par grumenčića soli iz te bijele pješčane pustinje. Trebale su nam i daske za snowboard jer smo se spuštali s vrh dine. Bilo je jako zabavno i po prvi put pijesak mi je u zimsko vrijeme zamijenio snijeg. Iako je bilo pomalo čudno, brzo sam se naviknuo. Sada, kada je već prošlo tjedan dana od povratka iz Irana, iznenadio me je pijesak u cipeli. Skinuo sam je i protresao, a iz nje je padao pijesak kao da sam opet u pustinji. Mislio sam da se naš vodič šali kad je rekao da ćemo pustinjski pijesak naći čak i u Hrvatskoj, ali bio je u pravu.

Na kraju smo krenuli za Isfahan. Isfahan je grad s divnim palačama i biserima arhitekture najviše iz razdoblja vladavine dinastije Safavida. Sve su građevine ukrašene mozaicima oslikanih pločica. Središnji se trg zove Nakš-e Džahan poznatiji kao Imamov ili Šahov trg s kojega se ulazi u nepregledni broj ulica najvećeg bazara koji sam ikad vidio. U Isfahanu smo jeli u restoranima koji se nalaze u skrivenim dvorištima jer su u tradicionalnim iranskim kućama sve prostorije raspoređene uokolo središnjega dvorišta. Tako da su ti prekrasni vrtovi skriveni od vanjskih pogleda.

I nama je mnogo toga u Iranu ostalo skriveno. Za glavni grad Teheran nije bilo vremena, ali i sam pogled iz aviona na grad od 15 milijuna ljudi impresivan je. Biseri Prezije zauvijek će mi ostati čudesna uspomena. Drveni perzijski šah, ručno izrađen i ukrašen, suvenir je iz Irana koji ima posebno mjesto u mom domu.

Luka Šupe, 7.c

Real Magic

TRUJU LI NAS?

Coca-Cola je velika i moćna tvrtka tako da je i ovaj slučaj okončan njoj u korist jer nije odgovarajuće kažnjena, a njezina su pića i dalje omiljena među potrošačima.

Tvornice nas sve više truju. Dokazuje to i nedavni događaj koji je prouzročila jedna od najmoćnijih tvornica u svijetu Coca-Cola. Cijevi kroz koje prolaze napitci čišćene su kiselinom koja nije dobro isprana te je, zajedno s pićem, završila u bocama pa tako i u trgovinama, odnosno u čašama koje su ljudi ispijali. Važno je govoriti o ovakvim pojavama kako bi što više ljudi za njih čulo i kako se ne bi ponavljale.

Navedeno se dogodilo u mome gradu u meni vrlo poznatom kafiću. Trovanje nastaje nakon što se popije napitak u kojem je kiselina koja nagriza ljudske unutarnje organe. Centar za forenzična ispitivanja i vještačenja „Ivan Vučetić“ iz Zagreba usporedio je više uzoraka pića među kojima je pronađena visoka pH vrijednost koja šteti našim tijelima. Profesor Ernest Meštrović s Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije htio je zajedno sa svojim timom detaljnije proučiti otrovana pića, ali Coca-Cola mu nije odobrila daljnja istraživanja. Da sam na mjestu prof. Meštrovića, isto bih postupila jer ne bih voljela dočekati još slučajeva trovanja. Na jednom internetskom portalu poslušala sam izjavu mladića koji je bio otrovan. Rekao je kako je na prvi dojam piće bilo malo drukčijeg okusa što dokazuje koliko je kiseline bilo unutra kada se uza sav šećer

kojima napitak obiluje (39 grama po limenci), kiselina i dalje osjetila. Nakon ovih incidenata Coca-Colina pića povučena su iz trgovina na neko vrijeme što je uznemirilo mnoge ljude kojima su baš ona omiljena. Većina ljudi nije željela da se proizvodi ove tvornice vrte u trgovine, ali Coca-Cola je taj zahtjev odbila i već dva tjedna nakon incidenata svi su proizvodi ponovno bili na policama trgovina, spremni za konzumaciju. Pričalo se da su čaše u kafićima uzrok trovanja, ali u čaša nije pronađena kiselina. „Izražavamo našu duboku zabrinutost i nadamo se brzom i potpunom oporavku osobe uključene u ovaj slučaj. U potpunosti smo otvoreni za suradnju sa svim nadležnim tijelima“, poručili su iz Coca-Cole što nam govori da su preuzeli krivnju za plasman otrovanog pića. Coca-Cola je velika i moćna tvrtka tako da je i ovaj slučaj okončan njoj u korist jer nije odgovarajuće kažnjena, a njezina su pića i dalje omiljena među potrošačima.

Nakon ovakvih incidenata Coca-Colina bi pića trebalo prestati reklamirati kako se ljude ne bi mamilo da kupuju još više proizvoda čijom se konzumacijom povećava i rizik od trovanja. Isto tako mislim da bi se prodaja pića trebala ukinuti na duže vrijeme kako bi se detaljnije proučila ova zabrinjavajuća pojava ili bi se pića, prije svakog izvoza iz tvornice, obvezno trebalo testirati na kiselinu.

Noelle Mišković, 8.c

JESENSKA PJESMA

Jesen je došla sad
i u naš grad.
Gle, njezin šareni kist
putem je obojao svaki list.

Gradom lišće šušti,
Gradom vjetar puše.

Ponekad kiša uljepša
jesenski bal.
I za ljetnim radostima
nastane žal.

Toma Juko, 2.a

JESEN

Kiša pada i vjetar puše.
Ljuljaju se grane dok šareno
lišće prekriva staze.

Kišobran leti odnesen
vjetrom. Promatra šumu.
Dalek mu put. Cvijeće se
povuklo u san. Izviruju gljive
sa haljinicama jesenskih boja.

Šišmiš, taj noćni letač, traći
mjesto za zimski počinak.
U jesen priroda se kao slika
otkriva. Ona je divno čudo
koje nas opija.

Marla Nikolić, 2.a

Proljeće Leni Keceli - Mesaroš, 1.a

U IVANINOM GRADU

Jučer mi je bio najbolji dan jer smo išli na izlet u Ogulin. Okupili smo se na igralištu.

Krenuli smo. Vozili smo se do Ravne Gore i tamo smo stali na odmorištu. Brzo i veselo smo izašli iz autobusa kad smo ugledali parkić. Pojeli smo pripremljene marende. Malo se odmorili, vratili stvari u ruksake, prebrojili se i smjestili u autobus. Stigli smo u Ogulin gdje nas je dočekala naša domaćica Sabina. Provela nas je kroz centar grada i vrlo zanimljivo ispričala priču kako je nastao Ogulin. Svi smo je pažljivo slušali. Prolazili smo pored kralja Tomislava i

veselo smo mu mahali. Uvela nas je u Crkvu Svetoga križa i pričala o čvrstom oltaru i oslikanom oltaru kojeg su nedavno pronašli. Divili smo se ljepoti Đulinog ponora. Pored njega nam je teta Sabina pričala priču o Regoču. Ogladnili smo pa smo krenuli prema restoranu pored jezera Sabljaci. Tamo smo ručali, a nakon ručka su učenici pripremali mali igrokaz. A zatim smo s velikim nestrpljenjem očekivali polaganje vožnju na metli. Bilo je veselo i uzbudljivo.

Uslikali smo se pored jezera i krenuli prema Rijeci. Bilo mi je odlično.

Klara Valentić, 3.a

KADULJA, LEPTIR I BUBAMARA

Kadulja: Zdravo!

Leptir: Zdravo Kaduljo!

Kadulja: Ti si najljepši leptir kojeg sam ikada vidjela.

Leptir: Aaaa, pa hvala ti! I ti si isto jako lijepa.

Kadulja: Hvala! Osim što sam lijepa, ja imam i nešto što ti nemaš.

Leptir: Štoooo?

Kadulja: Ja sam ljekovita, a ti nisi!

Leptir: Ali ja mogu letjeti, a ti ne možeš!

Bubamara: Dosta svađe, svatko je lijep i poseban na svoj način!

Maja Kaleb, 2.b

MACA U KUTIJI

Bila jedna
maca mala
prava, lijepa
mala dama.
Jednog dana
došla maca
do uličice
bučne
u kutijicu
ušla,
a jedva u nju
stala.

Manuela Čohar, 3.a

(inspirirana Lukom Paljetkom)

PRIJATELJSTVO

Za mene su prijatelji važni zato što mi pomažu, ne odaju tajne i ne izbacuju me iz igre. Bolje je imati više prijatelja jer ako se posvađaš s jednim možeš se igrati s drugim. I ako se prijatelji mijenjaju važno ih je imati. Pravog prijatelja možeš prepoznati po tome kako se ponaša prema tebi i drugima.

Robin Škulić, 3.b

PRIJATELJSTVO

Svaki čovjek po meni bi trebao imati barem jednog dobrog i vjernog prijatelja. Sa prijateljima možeš podijeliti svoje osjećaje, teške i lijepe trenutke u životu i naravno, zabavljati se.

Laura i Ena već od prvog razreda najbolje su prijateljice. Često su se one znale i posvađati oko nebitnih stvari. Ubrzo bi se pomirile, pa opet posvađale i pomirile i tako u krug. Kako su rasle tako su i njihovi problemi postajali veći i ozbiljniji. Znale su se tako jako posvađati da danima nisu razgovarale. Tada su bile jako tužne jer nisu imale s kim podijeliti svoje osjećaje. Nakon tužnih dana i nakupljenih tužnih osjećaja obje si priznaju da im je žao pa se opet pomire. Shvate da jednom moraju sjesti i porazgovarati o onome što ih obje muči. Da bi imali dobrog i pravog prijatelja budimo iskreni prema njemu, razgovarajmo i poštujujmo jedni druge. Jedino tako gradimo pravo prijateljstvo.

Kadulja, leptir i bubamara, likovni rad

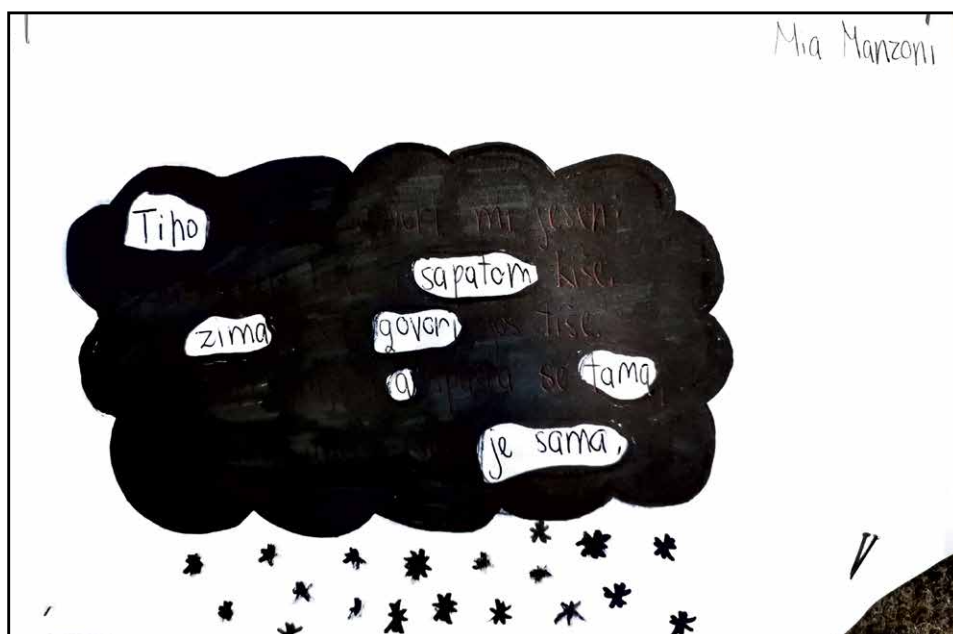
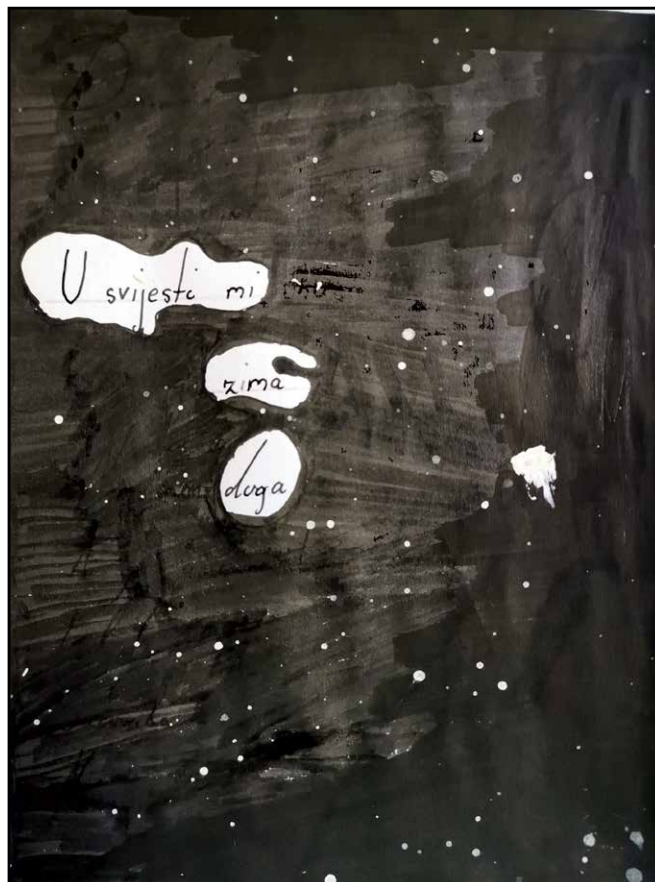
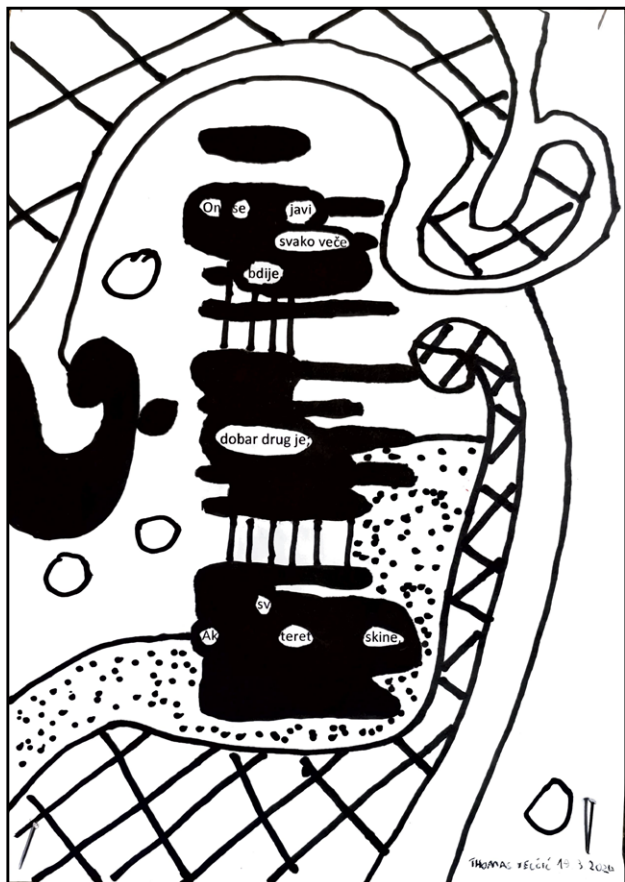
Blackout poezija

RECIKLIRANA POEZIJA

„Dok je Austin Kleon imao blokadu pisanja, slučajno je otkrio novu metodu stvaralaštva. Čitajući novinski članak, uvidio je da odabrane riječi tvore poetsku cjelinu, stoga ih je obilježio, a ostale riječi zatamnio. Nazivajući se *piscem koji crta*, objavio je i knjigu „Newspaper Blackout“ i tako svijet upoznao s metodom *Blackout Poetry*.“

(Gabrijela Vojvodić, Zatamni suvišno, otkrij poetično)

I naši su se **sedmaši** okušali u ovoj metodi stvaranja poezije.

PUTOVANJE KROZ VRIJEME

Napravila sam vremenski stroj i otišla u budućnost. Izašla sam iz vremenskog stroja, godina je 2558., zima je. U Zagrebu sam.

Umjesto zgrada i kuća sve su ogromni moderni neboderi, a umjesto kućnih ljubimaca ljudi imaju male robote.

U bolnicama, knjižnicama, školama i ostalim ustanovama, umjesto ljudi rade roboti.

Sve je moderno uređeno iznutra, a i izvana.

Dok gledam grad čujem kako mi se netko približava. Kada se okrenem vidim dvoje ljudi, krenu me ispitivati: "Zašto sam drugačije obučena od ostalih? Zašto se drugačije ponašam?..."

Pokušam im objasniti da sam iz prošlosti, ali mi naravno ne vjeruju. Pitaju me da ih odvedem do svog vremenskog

stroja kako bih dokazala da sam stvarno iz prošlosti.

Odvedem ih do tamo, no vremenskog stroja nema!

Mislili su da ih lažem i da im bezveze trošim vrijeme.

Naljutili su se i htjeli me odvesti gradonačelniku, a ja sam razmišljala samo o jednoj stvari: "Kako ću se vratiti bez vremenskog stroja?!"

Pitali su me sto pitanja na koja sam samo odgovarala s da ili ne, čak i što na najveći dio pitanja nisam znala odgovor.

Bila sam prezabrinuta da bih uopće poslušala pitanja.

Odjednom, sat otkuca ponoć i zablješti mi svijetlo pred očima, a onda sve postane crno i probudim se.

Pomislim da je sve bio san, ali onda iziđem van, a u vrtu stoji vremenski stroj!

Na vremeskom stroju bila je namještena 2558. godina na 24h, Zagreb, po zimi.

Tada sam shvatila da je sve bilo stvarno...

Petra Rončević, 3.b

VREMEPLOV

Moj tata je dugo vremena boravio u svojoj radionici, nitko nije znao što radi.

Jednoga dana je rekao: "Izumio sam vremeplov!" Odmah sam poželjela isprobati stroj. Pokazao mi je sve kako funkcionira. Upisala sam godinu: 1960. i krenula sam u avanturu.

Došla sam na Korzo, nije bilo niti jedne velike trgovine, niti robne kuće Ri, samo igrališta, vrtuljak i parkovi. Otišla sam po Korzu po kojem su vozili automobili do škole Nikola Tesla. Ispred škole nalazio se lijepi park u kojem

sam upoznala jednu djevojčicu koja se zvala Milka imala je kovrčavu kosu i išla je u 4. razred. U parku sam upoznala još jednog dječaka koji je ličio na mog brata, zvao se Boris. Volio je igrati nogomet. Popričala sam s njima kako oni imaju trolejbus i autobuse, a samo rijetki imaju automobil. Nažalost, morala sam požuriti u svoj vremeplov jer sam mogla samo dva sata biti u prošlosti.

Došla sam doma, sve ispričala svojim roditeljima i po fotografijama koje su mi oni pokazali, shvatila sam da su dječak Boris i djevojčica Milka moji nono i nona.

Katja Štanfelj, 3.b

Park ispred škole Nikola Tesla 1960.

Korzo - park prije robne kuće Ri

ANA I JA

Ona, kako joj obično tepamo, Ana uvukla se u moj život vrlo polako i uvjerila me da mi pruža sigurnost i utjehu. Mislila sam da mi je najbolja prijateljica. Preuzela je apsolutno sve u mom životu, ima kontrolu nad mojim osjećajima, nad mojim postupcima, čak i nad mojim snovima. Uzela mi je mir, veselje, zdravlje, koncentraciju i svu snagu; fizičku i mentalnu. Zbog nje nisam stvarala trenutke za uspomene, nisam se smijala niti družila. Izgubila sam prijatelje koje gotovo nisam ni imala, nisam putovala, propustila sam brojna slavlja, nisam odlazila u restorane. Još uvijek neke nabrojane radnje ne mogu učiniti. Mnogih se dana niti ne sjećam. Samovale smo u mojoj glavi, gotovo me paralizirala.

Ana utječe i na ljude oko mene, na moju obitelj. Ne da im pravo da iznesu svoje mišljenje, slušam ih, ali ih ne čujem. Boluje cijela obitelj i mukotrpno traži izlaz. Ana je agresivna, iako dođe nepozvano i polako. Postala je moj neprijatelj broj jedan. Zapravo... tek bih djelićem sebe voljela da mi je neprijatelj.

Bojim ju se izgubiti.

Tko sam ja bez nje?

Ana je, znate već, anoreksija, poremećaj hranjenja, jedna od najtežih psihičkih bolesti. Nameće mi pravila, standarde ponašanja. Kojih se moram držati. U suprotnom

ne vrijedim. U suprotnom pošalje mi užasno težak osjećaj krivnje i srama koji me potpuno preuzme, iskrivi sliku tijela. Sramim se, ne postojim i ne vrijedim. Ne volim se. Mrzim se. Želim pobjeći iz sebe i od sebe. Imam noćne more. Pijem lijekove. Želim pomoć, ali ju ne želim.

Nemam snage oduprijeti joj se.

Brojim kalorije.

Brojim pahuljice koje stavljam u zdjelicu.

Brojim kalorije.

Planiram kako ih izgubiti.

Anoreksija je tempirana bomba u mojoj glavi. Svaki se dan borim s njom. Izazov mi je otići u školu, izazov mi je pogledati se u zrcalo. Jedini način da se misli utišaju jest osvijestiti ih i krenuti protiv njih.

Uvijek će postojati njezini tragovi u mom tijelu i mom umu, ona je moja slaba točka. Znam da će mi život donijeti još mnogo situacija koje će me dovesti u iskušenje da mi opet postane bliska, no iako me vjerno prati, ja ju ne želim više.

Ja sam Nea, nisam Ana.

Ja sam Nea.

Nea Božić, 8.b

Naši uspjesi

Ime učenika i razred	Ime mentora	Županijska razina	Državna razina
Lukas Španjić, 6.a	Dražan Sikirica	2. mjesto	1. mjesto
Martin Štiglić, 7.b	Dražan Sikirica	4. mjesto	
Ivan Jović, 7.c	Dražan Sikirica	11. mjesto	
Alani Lisac, 5.b	Dražan Sikirica	21. mjesto	
David Marjanović, 5.c	Dražan Sikirica	20. mjesto	
Mihael Skočibušić, 5.c	Dražan Sikirica		3. mjesto (DABAR)
Dorijan Karaula, 8.c	Mateja Šustić	7. mjesto	
Thomas Velčić, 7.a	Mateja Šustić	3. mjesto	
Lukas Španjić, 6.a	M. Sakač, A. Tonković		Hrvatska matematička olimpijada za kadete
Ana Štefanac, 6.b	A. Tonković	4. mjesto	
Lukas Španjić, 6.a	A. Tonković	8. mjesto	
Thomas Velčić 7.a	A. Dika	2. mjesto	sudjelovao
Dita Sošić 7.b	A. Dika	3. mjesto	
Matej Sabo 7.a	A. Dika	5. mjesto	
Dita Sošić 7.b	A. Dika	SUDOKU 8. mjesto	
Nea Božić, 8.b	V. Lukanović	LiDraNo, diploma	
Dorijan Karaula, 8.c	V. Lukanović	HJ, 11. mjesto	
Luka Šupe, 7.c	V. Argentin	LiDraNo, prijedlog za državnu razinu	
Matej Sabo, 7.a	V. Argentin	HJ, 8. mjesto	
Ines Pernar, 8.b	G. Orobabić	2. mjesto žup. natjec. iz njemačkog	
Robert Vinceković, 8.b	G. Orobabić		Međunarodno HIPPO
Lorena Zubak, 8.b	G. Orobabić		Međunarodno HIPPO
Tomas Radin	G. Orobabić	7. rezultat, 31. mjesto, županijsko iz engleskog	
Mihael Skočibušić, 5.c	Diego Tich	MAT, 3. mjesto	
Darmin Škrbo, 8.a	Diego Tich	MAT, 13. mjesto	
Jakov Rinčić, 4.b	Sandra Šegota-Orman	MAT, 3. mjesto	
Dorijan Karaula, 8.c	T. Pavlek	3. mjesto	
Ines Pernar, 8.b	T. Pavlek	12. mjesto	
Matej Sabo, 7.a	T. Pavlek, D.Krpan	13. mjesto	
Noa Mrkela, 7.c	T. Pavlek, D.Krpan	15. mjesto	
Bruno Sertić, 7.b	T. Pavlek, D.Krpan	19. mjesto	
Atletičari dečki	P. Matić	1. mjesto	11. mjesto
Kros dečki	P. Matić	7. mjesto	
Kros djevojčice	P. Matić	11. mjesto	
P. Hlača, F. Vukov, J. Capan, 1.a	A. Tonković		Hrvatska Logo liga 4.
N. Frančišković, B.Štanfelj, T.Veljanović, 1.b	A. Tonković		Hrvatska Logo liga 7., 8. i 10.
I. Šimunac, 4.a, L. Mage, J. Rinčić, 4.b	A. Tonković		Hrvatska Logo liga 13. i 14.
Mihael Skočibušić, 5.c	I. Balaško	5. mjesto	
Luka Uzelac, 5.c	I. Balaško	11. mjesto	
Ana Štefanac, 6.b	I. Balaško	7. mjesto	
Thomas Velčić, 7.a	I. Balaško	1. mjesto	3. mjesto
Thomas Radin, 8.a	I. Balaško	5. mjesto	

STRIP

